

ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์
เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงาน

นางสาวกิงพร บัวทอง

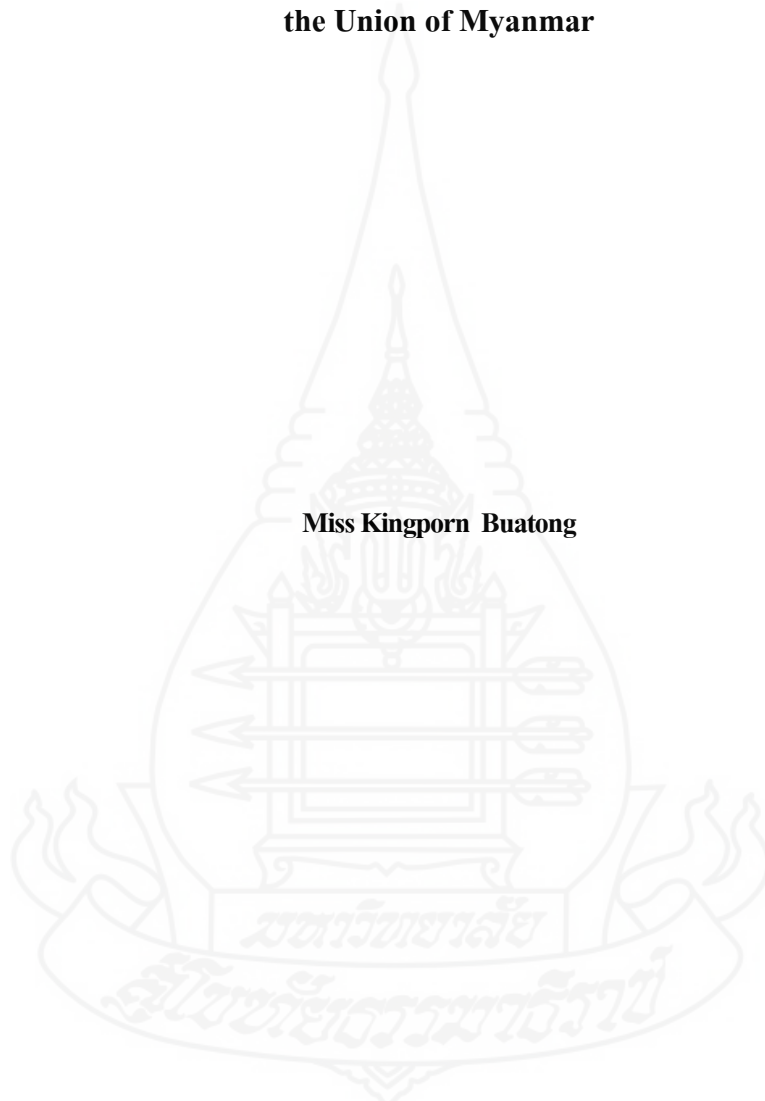

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการตลาด สาขาวิชาวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2556

**Opinions on Energy Industry of Thai Investors in the Republic of
the Union of Myanmar**

Miss Kingporn Buatong

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration in Marketing

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2013

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์เกี่ยวกับ
อุตสาหกรรมพลังงาน

ผู้ศึกษา นางสาวกิงพร บัวทอง **รหัสนักศึกษา** 2553004066 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์อุทธนา ธรรมเจริญ **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สภาพแวดล้อมระดับมหภาคของการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ และ (2) สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักธุรกิจชาวไทยที่ลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 120 บริษัท และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษพบว่า (1) สภาพแวดล้อมระดับมหภาคที่ก่อให้เกิดโอกาสการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.21 รองลงมาคือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.82 ด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย 3.50 ด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 2.19 และด้านการเมืองและกฎหมาย มีค่าเฉลี่ย 1.47 และ (2) สภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์พบว่า ไม่มีความรุนแรงเนื่องจากการเข้ามาทำธุรกิจใหม่ในสหภาพเมียนมาร์เป็นไปได้ยาก สินค้าทดแทนมีอิทธิพลในอุตสาหกรรมพลังงานน้อย คู่แข่งทางตรงในอุตสาหกรรมมีไม่มาก ซึ่งที่มีอยู่ก็มีขีดความสามารถต่ำ การพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบมีน้อย ส่วนอำนาจการต่อรองของลูกค้าค่อนข้างต่ำ

คำสำคัญ นักลงทุนไทย อุตสาหกรรมพลังงาน ประเทศสหภาพเมียนมาร์

Independent Study title: Opinions on Energy Industry of Thai Investors in the Republic of the Union of Myanmar

Author: Miss Kingporn Buatong; **ID:** 2553004066; **Degree:** Master of Business Administration (Marketing); **Independent Study advisor:** Yutthana Thamcharoen, Associate Professor;
Academic year: 2013

Abstract

The objectives of this independent study were to study: (1) the macro-environment of investment in the Republic of Union of Myanmar; and (2) the competitiveness of the energy industry in the Republic of Union of Myanmar.

This study was survey research. The population was Thai businessmen investing in the energy industry in the Union of Myanmar. The sample size was 120 investors from 120 Thai companies in the Union of Myanmar. A questionnaire was used to collect data. Data were analyzed using descriptive statistics including percentage and mean.

The results showed that: (1) regarding the macro-environment creating investment opportunities in the energy sector in the Union of Myanmar, natural resources environment was at the highest level with a mean average of 4.21. Society and culture environment, technology environment, economic environment, and political and legal environment had an average of 3.82, 3.50, 2.19, and 1.47 respectively; and (2) the competition in energy industry in the Union of Myanmar was not so competitive because it was difficult for new comers to open a business in the Union of Myanmar. Substitution had little influence in the energy industry. There were not many direct competitors in the industry and existing capacity was low. The dependence on a few suppliers was low and the bargaining power of customers was low.

Keywords: Thai Investors, Energy Industry, Republic of the Union of Myanmar.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ยุทธนา ธรรมเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ดร. สมนึก จันทรประทีน กรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และคุณนพชัย ธีรทิศกุล กรรมการผู้จัดการ บริษัท อีโนวา ออโตเมชัน จำกัด ตลอดจนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าให้ความร่วมมือจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้คงมีประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจจะลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์บ้างไม่มากก็น้อย หากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้ศึกษายินดีรับคำแนะนำและกราบขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

กึ่งพร บัวทอง

กรกฎาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างประเทศ.....	17
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในสหภาพเมียนมาร์.....	19
กรอบความตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	39
ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจพลังงาน.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนองค์การ	54
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก	57
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
สรุปการวิจัย	67
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก	77
ก แบบสอบถาม	78
ประวัติผู้ศึกษา.....	84

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนองค์กร.....	55
ตารางที่ 4.2 ร้อยละของสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมาย จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	57
ตารางที่ 4.3 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับโอกาสในการลงทุนและอุปสรรคในการลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	58
ตารางที่ 4.4 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรมจำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	59
ตารางที่ 4.5 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	60
ตารางที่ 4.6 ร้อยละของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติจำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	60
ตารางที่ 4.7 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	39
ตารางที่ 4.8 ร้อยละของสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	62
ตารางที่ 4.9 ร้อยละของสภาพแวดล้อมภายนอกด้านอำนาจต่อรองของลูกค้าหรือผู้ที่รับบริการ จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 ร้อยละของสภาพแวดล้อมภายนอกด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ จำแนกตามระดับ ความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	64
ตารางที่ 4.11 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านสินค้าทดแทน จำแนกตามระดับความคิดเห็น ในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	65
ตารางที่ 4.12 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ จำแนกตาม ระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์.....	66

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ภาพที่ 2.1 สภาพแวดล้อมของธุรกิจ.....	8
ภาพที่ 2.2 Five Forces Model.....	12
ภาพที่ 2.3 องค์ประกอบของความสามารถในการแข่งขันของประเทศ.....	18
ภาพที่ 2.4 แผนที่รัฐต่างๆ ของสหภาพเมียนมาร์.....	19
ภาพที่ 2.5 แผนที่เส้นทางคมนาคมทางรถไฟภายในประเทศสหภาพเมียนมาร์.....	25
ภาพที่ 2.6 สถิติสินค้าส่งออกหลัก 10 รายการ ตามปีงบประมาณ (1 พฤษภาคม-30 เมษายน).....	29
ภาพที่ 2.7 สถิติสินค้านำเข้าหลัก 10 รายการ ตามปีงบประมาณ (1 พฤษภาคม-30 เมษายน).....	30
ภาพที่ 2.8 ข้อมูลการค้าระหว่างไทยกับสหภาพเมียนมาร์.....	31
ภาพที่ 2.9 จำนวนบริษัทที่เข้าไปลงทุนในสหภาพเมียนมาร์.....	33
ภาพที่ 2.10 ภาคธุรกิจที่ลงทุนจากต่างประเทศ.....	35
ภาพที่ 2.11 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของในแต่ละประเทศในปี ค.ศ.2009.....	43
ภาพที่ 2.12 โครงสร้างของ Ministry of Electric Power (MOEP) ในสหภาพเมียนมาร์.....	44

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเปิดประเทศของสหภาพเมียนมาร์ในช่วงระยะเวลาเพียงไม่กี่ปีที่ผ่านมาส่งผลให้ประเทศต่างๆ มุ่งให้ความสำคัญต่อบทบาทของสหภาพพม่าที่มีต่อเวทีในระดับนานาชาติ และในปัจจุบันสหภาพเมียนมาร์ได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียนซึ่งจะเป็นประเทศที่เสริมทำให้อาเซียนมีความเข้มแข็ง โดยเฉพาะในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติที่สหภาพเมียนมาร์มีอยู่อย่างมากมาย

สหภาพเมียนมาร์ได้ตกลงในกรอบการค้าเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area หรือ AFTA) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการเจรจาของอาเซียนกับประเทศต่างๆ AFTA ยังเป็นก้าวที่สำคัญที่ผลักดัน ประเทศในกลุ่มอาเซียนก้าวสู่การรวมกลุ่มเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ภายใต้ ชื่อ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี พ.ศ.2558

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะทำให้อาเซียนเป็นที่สนใจ มีบทบาทและอำนาจต่อรองมากขึ้นในเวทีเศรษฐกิจโลกเช่นเดียวกับสหภาพยุโรป (European Union: EU) หรือ ข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (North American Free Trade Agreement: NAFTA) ด้วยตลาดของ AEC ที่มีขนาดประชากรกว่า 580 ล้านคน มากกว่าทั้งสหภาพยุโรป แต่มีมูลค่าการค้าระหว่างประเทศถึง 1.5 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และถึงแม้ AEC จะมีขนาดเศรษฐกิจรวมกันเท่ากับเพียงเกาหลีใต้ แต่เป็นแหล่งดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติรวมกันคิดเป็นอันดับสองของโลก เป็นกลุ่มประเทศที่มีการรวมตัวกันด้วยจำนวนประชากรและความหลากหลาย ปัจจัยเกื้อหนุนทางเศรษฐกิจส่งผลให้นานาประเทศที่อยู่นอกกลุ่ม AEC ต้องหันมามองและให้ความสำคัญกับ AEC มากขึ้น

AEC เป็นมากกว่าเพียงการเปิดเสรีการค้าสินค้าและข้อตกลงการลดอัตราภาษีนำเข้าสินค้าระหว่างกัน โดยครอบคลุมไปถึงเรื่อง ข้อตกลงการเปิดเสรีด้านการบริการการลงทุน การเคลื่อนย้ายแรงงาน รวมถึงการปรับกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เช่น กฎเกณฑ์ด้านศุลกากร มาตรฐานคุณภาพสินค้า เป็นต้น

จากการรวมกลุ่ม AEC เป็นแรงเสริมทำให้สหภาพมาเป็นที่น่าสนใจจากนักลงทุน และเป็นประเทศที่ถูกระงับข้อจำกัดให้ประเทศที่มีโอกาสในการลงทุนใหม่ไม่แพ้ประเทศต่างๆที่อยู่ในอาเซียนด้วยกัน จากผลของ AEC ได้มีการกำหนดขอบเขตของการแลกเปลี่ยน ไม่ว่าจะเป็นแรงงาน วัตถุดิบและการประกอบกิจการได้อย่างเสรีมากขึ้นในเขตเศรษฐกิจนี้ แต่อย่างไรก็ดียังมีปัจจัยอีกมากมายที่ยังคงถูกควบคุมของรัฐในแต่ละประเทศผ่านกฎหมายต่างๆ ที่ยังไม่เสรีหรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งจะก่อให้เกิดการได้เปรียบและเสียเปรียบต่อธุรกิจที่มีการติดต่อค้าขายกันข้ามประเทศ หรือเป็นการกีดกันการค้าระหว่างกัน โดยเฉพาะกลุ่มรัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละประเทศ ซึ่งกลุ่มธุรกิจกลุ่มนี้ยังต้องอาศัยกฎหมายของแต่ละประเทศช่วยเหลือเพื่อให้แข่งขันในตลาดของตนเองได้

อีกประการหนึ่งคือการส่งเสริมของรัฐของแต่ละประเทศ ผ่านนโยบายการส่งเสริมการลงทุนซึ่งจะเป็นแรงจูงใจทำให้เกิดการลงทุนทางตรงของนักลงทุนต่างชาติ(Foreign Direct Investment: FDI) ก็มีส่วนที่จะเป็นตัวตัดสินใจของการเข้าไปลงทุนของกิจการต่างประเทศ โดยผ่านการส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน: Board of Investment (BOI) คือหน่วยงานที่ช่วยในการส่งเสริมการลงทุน โดยให้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากร เช่น การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้น/ลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร และวัตถุดิบ/วัสดุจำเป็น และสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร เช่น การบริการอำนวยความสะดวกในการนำช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม รวมทั้งการให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินแก่นักลงทุนในการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมนั้นๆ ซึ่งสหภาพพม่าก็ได้มีหน่วยงานที่ดูแลในเรื่องของการลงทุนจากต่างประเทศเช่นกัน

กฎหมายต่างๆ ของสหภาพเมียนมาร์ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายภาษีอากร ภาษีศุลกากร ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีธุรกิจเฉพาะ นั้นได้ถูกกำหนดขึ้นตามนโยบายของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ซึ่งจะมีหน่วยงานที่นำไปปฏิบัติใช้ โดยได้มีความพยายามในการปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ตามกลไกการค้าระหว่างประเทศ โดยรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ได้มีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่รัฐส่งเสริม เช่นกัน ภาษีอากรในรูปแบบต่างๆ ในองค์การธุรกิจถือว่าเป็นภาระของกิจการอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าประเทศใดที่มีภาษีอากรต่ำกว่าอีกประเทศหนึ่งก็จะทำให้เพิ่มกำไรสุทธิหลังจากหักภาษี และส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน และแรงจูงใจต่อนักลงทุนที่จะไปลงทุนในประเทศที่มีภาษีต่ำกว่า

การเปิดประเทศของสหภาพเมียนมาร์และการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจจะเสริมให้นักธุรกิจไทยและประเทศต่างๆในอาเซียนจะมีโอกาสลงทุนในสหภาพเมียนมาร์มากขึ้น ดังนั้นการเข้าไปลงทุน หรือทำกิจการใดๆในสหภาพเมียนมาร์จะต้องมีการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี เพื่อใช้ในการตัดสินใจ

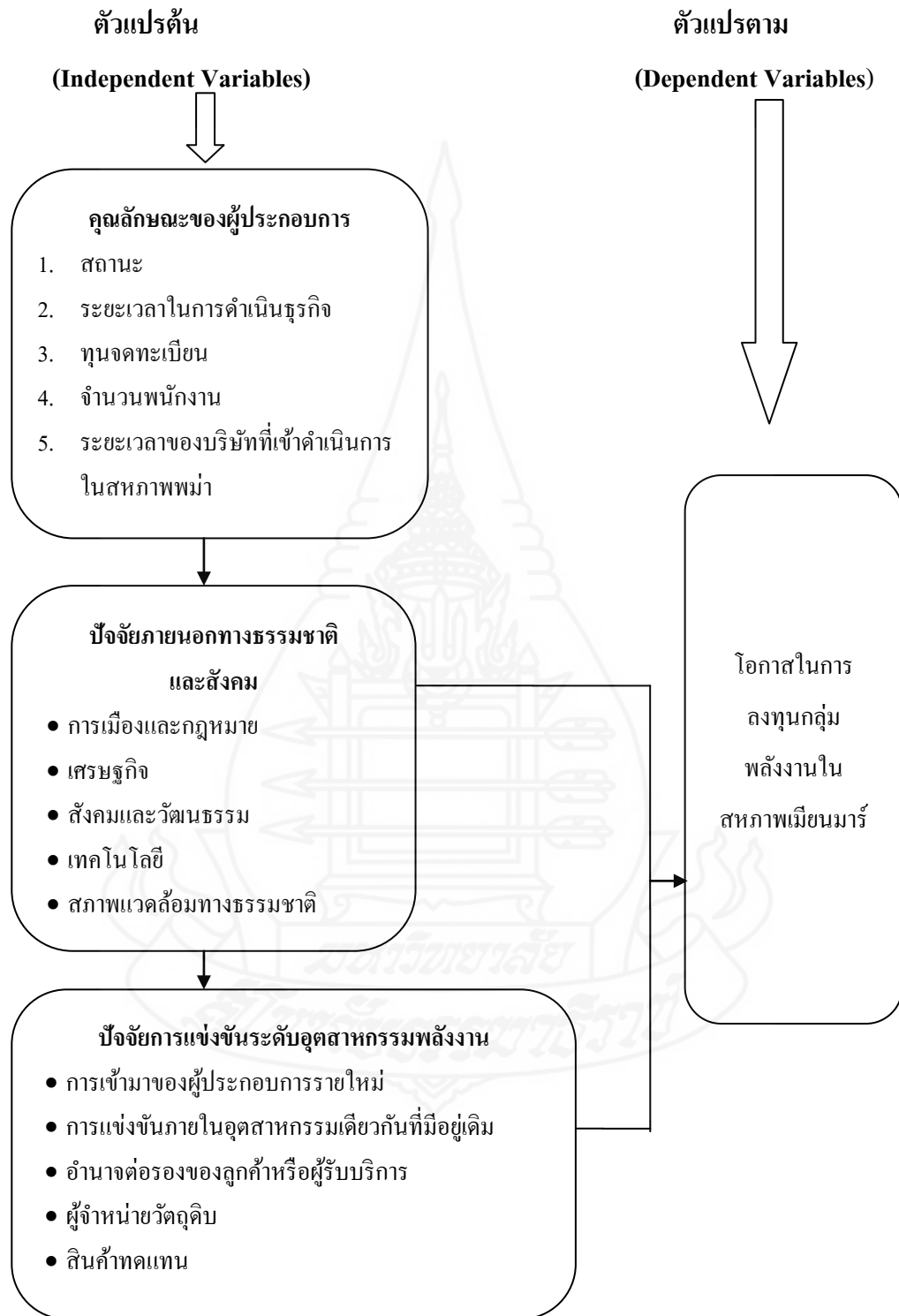
เนื่องจากการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 และการเปิดประเทศสหภาพเมียนมาร์เป็นที่สนใจของนักธุรกิจไม่ว่าจะเป็นธุรกิจของบริษัทสมาชิกในประเทศในกลุ่มอาเซียน หรือบริษัทที่มาจากประเทศนอกกลุ่มอาเซียน การเข้าทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์นั้นจะต้องศึกษาถึงโอกาสและอุปสรรคต่างๆ การที่ประเทศไทยได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ สังคม และวัฒนธรรมกับสหภาพเมียนมาร์ ควรจะเป็นโอกาสที่ดีในการเข้าลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ แต่อาจจะมีปัจจัยบางประการที่ไม่สามารถทำให้ธุรกิจไทยเข้าลงทุนในธุรกิจทางด้านพลังงานไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์ได้นั้นเป็นเพราะสาเหตุใด

จากความกังวลดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ว่าจะมีปัจจัยใดบ้างที่เป็นโอกาสในการลงทุนในธุรกิจพลังงานไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมระดับมหภาคของการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์
- 2.2 เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 **ขอบเขตด้านประชากร** ประชากรในงานวิจัยนี้ คือ นักธุรกิจชาวไทยที่มาลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

4.2 **ขอบเขตด้านเวลา** ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ครอบคลุมระยะเวลาตั้งแต่เดือนเมษายน 2557 ถึงเดือนมิถุนายน 2557 เป็นระยะเวลา 3 เดือน

4.3 **ขอบเขตด้านเนื้อหา** เป็นการศึกษาถึงสภาพแวดล้อมในการลงทุนระดับมหภาคและสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

4.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

4.4.1 **ตัวแปรตาม (Dependent Variable)** ได้แก่ โอกาสที่เกิดจากสภาพแวดล้อมระดับมหภาคและระดับอุตสาหกรรมในสหภาพพม่า

4.4.2 **ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)**

ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย ตำแหน่งงานปัจจุบัน ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของบริษัท ทุนจดทะเบียนของบริษัท จำนวนพนักงานในบริษัท ระยะเวลาของบริษัทที่ดำเนินการในสหภาพพม่า และวิธีการเข้าสู่ตลาดสหภาพเมียนมาร์

ปัจจัยภายนอกทางธรรมชาติและสังคม ได้แก่ การเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

ปัจจัยการแข่งขันระดับอุตสาหกรรมพลังงาน ได้แก่ การเข้ามาของผู้ประกอบการใหม่ การแข่งขันในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม อำนาจต่อรองของลูกค้าหรือผู้ที่รับบริการ ผู้นำรายวัตถุดิบ และสินค้าทดแทน

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **อุตสาหกรรมพลังงาน** หมายถึง ธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของพลังงานไม่ว่าจะเป็น น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน ไฟฟ้า

5.2 **สภาพแวดล้อมภายนอก** หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไม่สามารถจะควบคุมได้ และส่งผลกระทบต่อการประกอบกิจการในธุรกิจพลังงานในที่นี้คือสภาพแวดล้อมระดับมหภาคและระดับอุตสาหกรรม

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ คือ

6.1 สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการลงทุนอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพ
เมียนมาร์

6.2 เป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องการไปลงทุนในสหภาพเมียนมาร์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษา ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและนำเสนอได้ ดังนี้

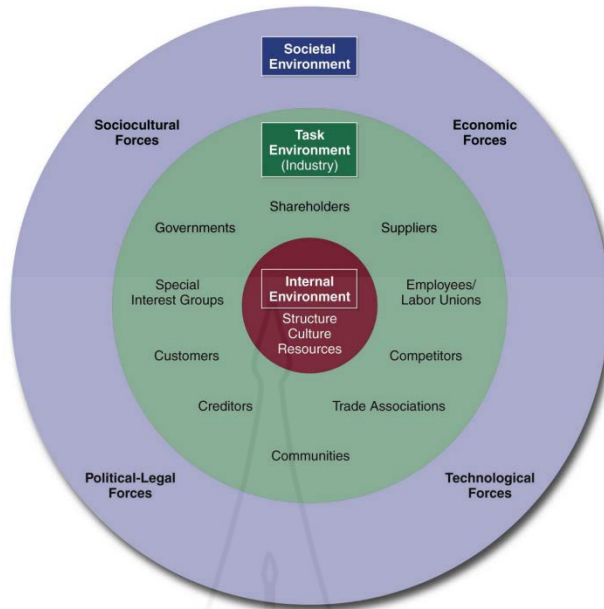
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างประเทศ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในสหภาพเมียนมาร์
4. กรอบความตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจพลังงาน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ

การวิจัยเพื่อศึกษาโอกาสในการลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์เป็นการศึกษาถึงปัจจัยภายนอกที่นำมาวิเคราะห์ว่าปัจจัยเหล่านั้นจะส่งผลให้เป็น โอกาสหรืออุปสรรคของการลงทุน

ปัจจัยภายนอก คือ ปัจจัยภายนอกองค์กรของบริษัทที่ทำธุรกิจทางด้านพลังงาน โดย การศึกษานี้ได้กำหนดปัจจัยภายนอกที่จะศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกมี 3 ประการ คือ

1. สภาพแวดล้อมทางภายนอกองค์กรทางธรรมชาติ (Natural Environment)
2. สภาพแวดล้อมทั่วไป (Societal Environment)
3. สภาพการแข่งขันในระดับอุตสาหกรรม (Task Environment)

ที่มา: <http://lingkunganpemasaran.blogspot.com/2012/03/environment-marketing-ingkungan.html>

ภาพที่ 2.1 สภาพแวดล้อมของธุรกิจ

สภาพแวดล้อมทางภายนอกองค์การทางธรรมชาติ (Natural Environment)

สภาพแวดล้อมทางภายนอกองค์การเป็นสิ่งที่บริษัทไม่สามารถควบคุมได้ โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบริษัทคือ สภาพแวดล้อมทางด้าน ดิน ฟ้า อากาศ (Climate) ป่าไม้ และสัตว์ป่า ในการดำเนินงานของธุรกิจให้บริการทางด้านวิศวกรรม ต้องมีการศึกษา ค้นคว้า กำหนด และป้องกันไม่ให้กิจกรรมที่เกิดขึ้นไปกระทบสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

สภาพแวดล้อมทั่วไป (Societal Environment)

สภาพแวดล้อมทั่วไปถือเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการของแต่ละองค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใน กลยุทธ์ที่วางไว้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อมทั่วไป มีผลกระทบกับธุรกิจรุนแรงขึ้นมาก ดังนั้นการตรวจสอบสภาพแวดล้อมทั่วไปเพื่อการปรับตัวขององค์กรจึงเป็นสิ่งต้องกระทำโดยสม่ำเสมอและทันเวลา

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปจะทำให้บริษัททราบว่า บริษัทสามารถมองเห็น โอกาส (Opportunities) และ ภัยคุกคาม (Threats) ดังนี้

สภาพแวดล้อมทางกฎหมาย (Political - legal Forces)

ปัจจัยทางการเมืองเกี่ยวข้องกับการบริหารงานของรัฐบาล เช่น ทศนคติของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมต่างๆ ความมั่นคงและเสถียรภาพด้านการเมืองของรัฐบาล ระเบียบข้อบังคับในด้านต่างๆ ของรัฐ และคุณภาพของพรรคการเมืองและนักการเมือง เป็นต้น

ปัจจัยทางด้านกฎหมายจะเกี่ยวพันกับการออกกฎหมายของรัฐบาล กฎหมายที่สมาชิกทุกคนภายในสังคมจะต้องปฏิบัติตาม เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายภาษีอากร เป็นต้น

สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ (Economic Forces)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจจะชี้ให้เห็นว่าทรัพยากรได้ถูกจัดสรร และถูกใช้ภายในสภาพแวดล้อมอย่างไร ด้วยตัวอย่างของปัจจัยทางเศรษฐกิจนี้ ได้แก่ รายได้ประชาชาติ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย ประสิทธิภาพการผลิต อัตราการจ้างงาน และอัตราภาษี เป็นต้น

ระบบเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ

นันทสารี สุขโต (2553) ได้จำแนกระบบเศรษฐกิจของโลกหลัก ได้แก่ ระบบทุนนิยม ระบบสังคมนิยม และระบบผสม

ระบบทุนนิยม (Capitalist)

ระบบทุนนิยม เอกชนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต เป็นผู้ใช้ทรัพยากร เป็นผู้ผลิตและเป็นผู้บริโภคหรือบริการ ระบบการแบ่งสรรปัจจัยการผลิตและการกำหนดราคาจะเป็นไปตามกลไกของตลาด กลไกของตลาดขึ้นอยู่กับอุปสงค์ (Demand) คือ ความต้องการของสินค้าและบริการ และอุปทาน (Supply) คือ ปริมาณสินค้าและบริการที่มีในท้องตลาด ระบบทุนนิยมจัดเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้ออำนวยต่อการแข่งขันในตลาดโลก

ระบบสังคมนิยม (Socialist)

ระบบสังคมนิยมเป็นระบบที่รัฐเป็นผู้วางแผนควบคุม และกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อจัดสรรให้แต่ละหน่วยงานดำเนินการเบ็ดเสร็จทั้งหมด ในประเทศที่ใช้ระบบนี้เต็มรูปแบบจะเป็นผู้กำหนดเป้าหมายไว้ในแผนระยะยาว และกำหนดแผนรายปีว่าหน่วยงานใดจะผลิตหรือจำหน่ายสินค้าและบริการให้กับหน่วยงานใดเป็นจำนวนและราคาเท่าใด

ระบบผสม (Capitalist – socialist)

เป็นระบบเศรษฐกิจที่ไม่อยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งตามแบบ ระบบทุนนิยมหรือระบบสังคมนิยม ระบบเศรษฐกิจผสมไม่ได้เข้าไปตามกลไกทางการตลาดอย่างสมบูรณ์มีบางส่วนที่รัฐวางแผนและเข้ามาควบคุม เช่น หน่วยงานสาธารณูปโภค แนวโน้มของเศรษฐกิจแบบผสมมักจะเป็นแบบระบบทุนนิยมมากกว่าสังคมนิยม

ระบบการเงินของแต่ละประเทศ

เกษร หอมขจร (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการเงินระหว่างประเทศ คือ กติกา ระเบียบ และข้อบังคับที่ควบคุมการปฏิบัติการทางการเงินระหว่างประเทศของประเทศต่างๆ นักเศรษฐศาสตร์ได้จำแนกประเภทของระบบการเงินระหว่างประเทศจากหลัก 2 ประการ คือ จำแนกตามบทบาทของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และจำแนกตามลักษณะของสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรอง

1. จำแนกจากบทบาทของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเป็นการจำแนกระบบการเงินระหว่างประเทศตามความมากน้อยของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน ได้แก่ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ซึ่งมีค่าเสมอภาคตายตัว (Fixed Exchange Rate System) ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่มีค่าเสมอภาคตายตัว เจ้าหน้าที่ทางการเงินเข้าไปจัดการในตลาดเงินเพื่อกำจัดขนาดและความถี่ของการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน เรียกว่า Managed Floating Exchange Rate System หรือ Dirty Float และอัตราแลกเปลี่ยนเสรี เรียกว่า Freely Floating Exchange Rate System

2. จำแนกตามลักษณะของสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรอง สามารถแบ่งออกเป็นระบบการเงินระหว่างประเทศ 3 ประเภทคือ มาตรฐานทองคำ (Gold Standard) มาตรฐานกระดาศ (Pure Fiduciary Standard) และมาตรฐานปริวรรคทองคำ (Gold Exchange Standard)

สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม (Sociocultural Forces)

ปัจจัยทางสังคมจะชี้ให้เห็นถึงลักษณะของสังคมโดยทั่วไป ได้แก่ การศึกษา ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม วิถีทางในการดำเนินชีวิต (Lifestyle) และคุณลักษณะทางประชากร เป็นต้น และจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ตลอดเวลา

สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technological Forces)

ปัจจัยทางเทคโนโลยีจะเกี่ยวพันกับการคิดค้นสิ่งใหม่ เช่น กระบวนการผลิตสินค้าใหม่ ระเบียบวิธีปฏิบัติงานใหม่ และอุปกรณ์ใหม่ เป็นต้น ตัวอย่างแนวโน้มของการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในปัจจุบัน ได้แก่ การใช้หุ่นยนต์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตให้สูงขึ้น การติดตั้งเครื่องจักรที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

สภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรม (Task Environment)

การวิเคราะห์ปัจจัยทางการแข่งขันของอุตสาหกรรมจะทำให้เราทราบถึงที่มาของความรุนแรงในการแข่งขัน และอิทธิพลอันเกิดจากภาวะการแข่งขันเหล่านี้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ที่เรียกว่า Five Force Model โดยมีรายละเอียด ดังนี้

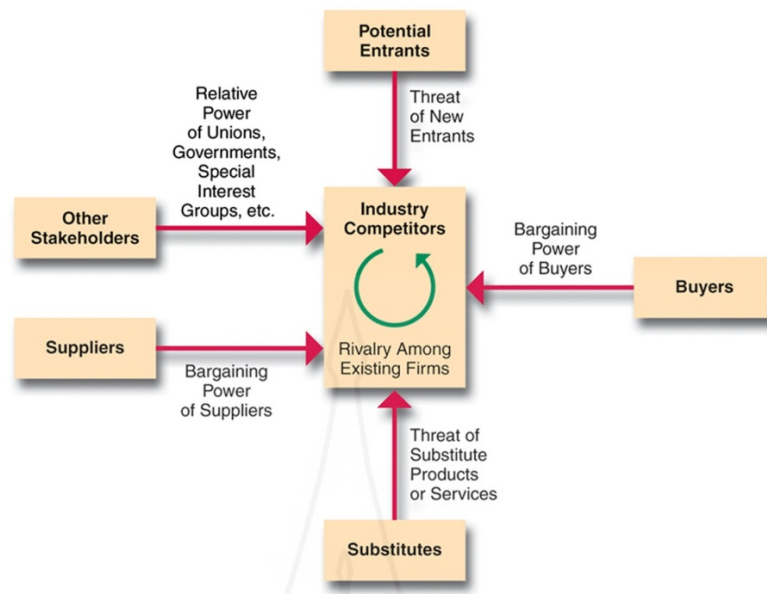
Porter' Five Force Model คือ โมเดลในการวิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมและคู่แข่ง เพื่อนำไปใช้ในการวางกลยุทธ์การแข่งขัน ผู้คิดค้นหลักการนี้ขึ้นมา คือ Michael E. Porter ในทฤษฎีนี้ ระบุว่า มี 5 ปัจจัยสำคัญ ที่ควรพิจารณาว่า บริษัทในอุตสาหกรรมที่จะเข้าไปลงทุนนั้น มีอุปสรรคในการดำเนินงานมากน้อยแค่ไหน

คำว่า “อุตสาหกรรม” หมายถึง กลุ่มของบริษัทซึ่งผลิตสินค้าและบริการที่คล้ายๆ กัน เพื่อจำหน่าย เช่น อุตสาหกรรมน้ำอัดลม อุตสาหกรรมผงซักฟอก เป็นต้น

การดึงดูดใจในอุตสาหกรรม ซึ่งจูงใจให้เข้าไปลงทุนนั้น มีความหมายเกี่ยวข้องกับศักยภาพการทำการใด อันเกิดจากการแข่งขันในอุตสาหกรรมนั้น อุตสาหกรรมใดดึงดูดใจให้นักลงทุนเข้าไปลงทุนสูง หมายความว่า ความสามารถในการทำการใดมีค่า ทำให้ผู้ที่เข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมนั้นเกิดการต่อสู้ไม่ยอมเข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมนั้น

Michael E. Porter เสนอว่าสภาวะการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจขึ้นอยู่กับสภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมที่องค์กรธุรกิจนั้นอยู่ และสภาวะการแข่งขันในอุตสาหกรรมใด อุตสาหกรรมหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญ 5 ประการ ความเข้มแข็งของปัจจัยทั้ง 5 ประการนี้บ่งบอกถึงโอกาสในการได้กำไรของธุรกิจนั้นๆ ยิ่งปัจจัยเหล่านี้มีความเข้มแข็งมากเท่าใดย่อมส่งผลเสียต่อการขึ้นราคาซึ่งนำไปสู่การได้กำไรของธุรกิจในอุตสาหกรรมนั้นๆ ซึ่งถือเป็นข้อจำกัดของธุรกิจ ในขณะที่เดียวกันถ้าปัจจัยนั้นๆ มีความอ่อนแอย่อมเป็นโอกาสอันดีต่อธุรกิจในอุตสาหกรรมนั้นๆ เนื่องจากธุรกิจสามารถได้กำไรได้มากขึ้น แต่เนื่องจากสภาวะอุตสาหกรรมมีการพัฒนาอยู่เสมอ ดังนั้นความเข้มแข็งหรือผลของปัจจัยทั้ง 5 ประการนี้ สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

ที่มา: Michael E. Porter, Harvard Business Review (January 2008)

ภาพที่ 2.2 Five Forces Model

1. การคุกคามจากคู่แข่งรายใหม่ (Potential Entrants)

คู่แข่งชั้นใหม่ๆ ได้แก่ องค์กรธุรกิจอื่นที่ในขณะนั้นอยู่นอกอุตสาหกรรมแต่มีความสามารถและแนวโน้มที่จะเข้ามาในอุตสาหกรรม โดยปกติแล้วองค์กรธุรกิจเดิมที่อยู่ภายในอุตสาหกรรมจะพยายามป้องกันไม่ให้องค์กรใหม่ๆ เข้ามาในอุตสาหกรรม เนื่องจากองค์กรใหม่ๆ ที่จะเข้ามาในอุตสาหกรรมจะส่งผลกระทบต่อสภาวะในการแข่งขันในอุตสาหกรรมอันเป็นข้อจำกัดที่สำคัญต่อการดำเนินงานและการแข่งขันขององค์กรธุรกิจเดิมในอุตสาหกรรม เนื่องจากองค์กรใหม่ที่เข้ามาย่อมต้องการส่วนแบ่งตลาด ซึ่งเป็นผลเสียต่อองค์กรเดิมที่มีอยู่แล้ว ยกเว้นในกรณีที่ตลาดมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว การเข้ามาของธุรกิจใหม่ๆ ก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงยิ่งขึ้น อาจมีการลดราคาสินค้าและบริการลง โดยในการตัดสินใจเข้าสู่อุตสาหกรรมขององค์กรธุรกิจใหม่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญสองประการ ได้แก่ ต้นทุนในการเข้าสู่อุตสาหกรรมและการโต้ตอบจากองค์กรธุรกิจเดิม ขวากหนามการเข้าสู่อุตสาหกรรม เพื่อสร้างความท้าทายให้กับคู่แข่งหน้าใหม่ ซึ่งมีวิธีการกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

1.1 การประหยัดเนื่องจากขนาด (Economies of Scale) หมายถึง การทำให้ต้นทุนต่อหน่วย ลดลง เมื่อเพิ่มขนาดการผลิตมากขึ้น ผลผลิตที่ออกมาจึงมีต้นทุนต่ำ เป็นการสร้างความได้เปรียบหรือความเป็นต่อในการแข่งขัน บริษัทใหญ่ๆ จึงนิยมใช้เป็นเครื่องมือหรือมาตรการอย่างหนึ่ง เพื่อขัดขวาง ยับยั้ง หรือป้องกัน มิให้คู่แข่งหน้าใหม่ในอนาคต เข้ามาในอุตสาหกรรมนั้นได้ เพราะต้องลงทุนสูงและมีความเสี่ยงต่อความล้มเหลวที่ต้องถอนตัวออกไป รวมทั้งไม่สามารถยอมรับความเสียเปรียบด้านต้นทุน ได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น เพราะอาจจะถูกตอบโต้จากบริษัทที่มีอยู่เดิมด้วยการตัดราคา การเพิ่มการโฆษณาและการส่งเสริมการขาย และมาตรการขัดขวางอื่นๆ จึงทำให้บริษัทที่จะเข้ามาใหม่เกิดความท้อแท้ เพราะมองไม่เห็นกำไรในระยะยาว

คู่แข่งหน้าใหม่ อาจจะต้องเผชิญกับมาตรการการขัดขวางที่เกี่ยวกับเรื่องขนาดไม่เพียงเฉพาะด้านการผลิตเท่านั้น แต่ยังมีวิธีด้านอื่นๆ อีก เช่น ด้านการโฆษณา การจัดจำหน่าย การเงิน การบริการหลังการขาย การซื้อวัตถุดิบ เช่น ซื้อปริมาณมากราคาจะถูกกว่า และการวิจัยและพัฒนา ที่เหนือกว่า มากกว่าเป็นต้น

1.2 ความต้องการเงินลงทุน (Capital Requirements) ความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินลงทุนสูง เพื่อการแข่งขันในอุตสาหกรรมใด นับเป็นอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะบริษัทที่ขาดเงินทุนจะถูกจำกัดการเข้าไปในอุตสาหกรรมใหม่โดยสิ้นเชิง ความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินลงทุนสูงที่เห็นได้ชัดที่สุดเช่น การสร้างโรงงานและเครื่องมือในการประกอบการผลิต เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดจำหน่าย เงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้สำหรับสินค้าคงคลัง การสร้างความเชื่อถือให้กับลูกค้า การลงทุนด้านโฆษณาและส่งเสริมการขาย เพื่อสร้างลูกค้าใหม่ และเงินทุนสำรองที่ต้องเสียไปในการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ๆ ฯลฯ ดังนั้นจึงมีบริษัทน้อยมาก ที่จะมีทรัพยากรเพียงพอที่จะสู้กับการลงทุนสูงดังกล่าว จึงเป็นข้อจำกัดที่สำคัญของการเข้าสู่อุตสาหกรรมใหม่

1.3 การสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation) การสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ เป็นการทำให้ผลิตภัณฑ์มีรูปร่างหรือการรับรู้ที่มีความแตกต่าง เพื่อสร้างความเป็นพิเศษหรือความเป็นเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนใครในสายตาของลูกค้า การสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ จึงเป็นวิธีการอีกอย่างหนึ่ง ที่จะจำกัดการเข้ามาของคู่แข่งหน้าใหม่ในอุตสาหกรรม และบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดิม จะใช้เป็นเครื่องมือเพื่อปิดกั้นลูกค้าที่มีความภักดีต่อบริษัทไม่ให้หันเปลี่ยนไปหาผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งที่จะเข้ามาใหม่

1.4 ค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนไปใช้สินค้าใหม่ (Switching Costs) การที่ธุรกิจรายใหม่จะประสบผลสำเร็จในอุตสาหกรรมได้นั้น ธุรกิจรายใหม่จะต้องสามารถจูงใจลูกค้าที่มีอยู่เดิมให้หันมาซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ของตนได้ การเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการของผู้ซื้อถ้าเป็นสินค้าบริโภคราคาถูกๆ ก็ไม่น่ามีปัญหาอะไร แต่การเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการใหม่เป็นสินค้า

อุตสาหกรรมราคาแพง เช่น การเปลี่ยนโปรแกรมซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์หรือการซื้อวัตถุดิบป้อนโรงงาน ในกรณีเช่นนี้ผู้ซื้อจำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่าย เช่น ค่าใช้จ่ายในการทดสอบผลิตภัณฑ์ของบริษัทใหม่ค่าใช้จ่ายในการต่อรองทำสัญญาการซื้อใหม่ ค่าใช้จ่ายในการอบรมพนักงานในการใช้อุปกรณ์ใหม่หรือค่าใช้จ่ายในด้านอำนวยความสะดวกในการใช้ผลิตภัณฑ์ใหม่ เป็นต้น และเมื่อค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนไปใช้สินค้าใหม่สูง ประกอบกับมีข้อยุ่งยากที่จะเกิดตามมามากมาย ผู้ซื้อจึงมักจะไม่ค่อยนิยมเปลี่ยนไปใช้สินค้าใหม่

1.5 การเข้าถึงช่องทางการจัดจำหน่าย (Access to Distribution) การไม่มีช่องทางการจัดจำหน่ายของธุรกิจหน้าใหม่ของตนเอง ก็เป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งในการเข้าสู่อุตสาหกรรมใหม่ บ่อยครั้งที่เดียวที่ธุรกิจเดิม จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อขยับยั้งหรือต่อต้านไม่ให้คู่แข่งหน้าใหม่ใช้ได้โดยสะดวก เช่น บริษัท Procter and Gamble จะใช้วิธีนำผลิตภัณฑ์ของตนทุกสายผลิตภัณฑ์วางจำหน่ายในชั้นวางของในร้านเต็มชั้นตลอดเวลา จนแทบจะไม่มีช่องว่างเหลือไว้สำหรับคู่แข่งรายอื่นเลย

2. อำนาจต่อรองของผู้จำหน่ายวัตถุดิบ หรือผู้ขายปัจจัยการผลิต (Suppliers)

หากผู้จำหน่ายวัตถุดิบมีอำนาจต่อรองสูงมาก อาจส่งผลให้บริษัทต้องสูญเสียกำไร และขาดความคล่องแคล่วในการดำเนินการต่าง ๆ ปัจจัยที่ใช้วิเคราะห์ว่าอำนาจต่อรองของผู้จำหน่ายวัตถุดิบมีมากหรือน้อย ผู้ขายวัตถุดิบจะมีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมเนื่องจากสามารถกำหนดให้สินค้ามีราคาสูงหรือต่ำได้หรือเพิ่มหรือลดคุณภาพของสินค้าได้ ซึ่งส่งผลต่อต้นทุนและกำไรขององค์กรธุรกิจ ในกรณีที่ผู้ขายมีความอ่อนแอหรือมีอำนาจในการต่อรองต่ำย่อมถูกผู้ซื้อกดดันราคา และเรียกร้องสินค้าที่มีคุณภาพที่สูงขึ้นได้

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ขายหรือกลุ่มผู้ขายปัจจัยการผลิตมีอำนาจต่อรองสูง มีดังนี้

- 2.1 ผู้ขายปัจจัยการผลิตมีน้อยราย จึงมีอำนาจต่อรองสูงกว่า
- 2.2 ผลิตภัณฑ์ของผู้ขายมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ หรืออย่างน้อยที่สุดเป็นองค์ประกอบสำคัญ ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกมามีลักษณะแตกต่างจากคู่แข่ง
- 2.3 ค่าใช้จ่ายของผู้ซื้อหากเปลี่ยนไปซื้อจากผู้ขายรายอื่น สูงจึงจำเป็นต้องซื้อจากผู้ขายรายเดิม
- 2.4 ไม่มีสินค้าอื่นทดแทนได้
- 2.5 อุตสาหกรรมที่ซื้อปัจจัยการผลิตนั้น ซื้อในสัดส่วนหรือปริมาณน้อย จึงไม่มีความสำคัญต่อผู้ขายปัจจัยการผลิต

3. อำนาจของผู้บริโภค (Buyers)

ผู้ซื้อจะมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรม ถ้าผู้ซื้อที่มีอำนาจต่อรองหรือมีอิทธิพลต่อการกำหนดราคาของสินค้าและบริการให้ต่ำ หรือมีอิทธิพลในการต่อรองให้องค์กรธุรกิจเพิ่มคุณภาพของสินค้าและบริการให้มากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อองค์กรธุรกิจในแง่ต้นทุนการดำเนินงานที่สูงขึ้น ในขณะที่ผู้ซื้อที่ไม่มีความเข้มแข็งหรือไม่มีอำนาจต่อรองย่อมเปิดโอกาสให้องค์กรธุรกิจในอุตสาหกรรมสามารถขึ้นราคาสินค้าได้โดยง่าย การที่ผู้ซื้อจะมีอำนาจมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอำนาจต่อรองที่ผู้ซื้อมีต่อองค์กรธุรกิจในอุตสาหกรรม

ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดทำให้ผู้ซื้อหรือกลุ่มผู้ซื้อที่มีอำนาจต่อรองมากขึ้น มีดังนี้

- 3.1 ผู้ซื้อจะซื้อในสัดส่วนที่มาก เมื่อเทียบกับยอดขายทั้งหมดของผู้ขาย
- 3.2 ผู้ซื้อสามารถเลือกผู้ขายได้มาก เพราะผลิตภัณฑ์เป็นผลิตภัณฑ์มาตรฐาน และไม่แตกต่างกัน
- 3.3 ต้นทุนในการเปลี่ยนไปซื้อจากผู้ขายรายอื่นน้อยมาก
- 3.4 ผู้ซื้อที่มีข้อมูลอย่างดีเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของผู้ขาย เช่นราคาและต้นทุน ผู้ซื้อยังมีข้อมูลมากเท่าไร ก็จะมีการต่อรองเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น
- 3.5 ผู้ซื้อมีกำไรต่ำ จึงถือความแตกต่างด้านราคาและบริการของผู้ขายเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ร้านขายของชำ จะมีกำไรน้อยมาก

4. สินค้าทดแทน (Substitutes)

ธุรกิจในอุตสาหกรรมหนึ่งอาจจะมีการแข่งขันกับธุรกิจในอุตสาหกรรมอื่นที่ผลิตสินค้าที่มีลักษณะที่ทดแทนกันได้ ซึ่งอาจเป็นสินค้าคนละชนิดกัน แต่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้เหมือนกัน การมีสินค้าทดแทนในอุตสาหกรรมอื่นย่อมก่อให้เกิดข้อจำกัดในการตั้งราคาสินค้าไม่ให้สูงเกินไปเนื่องจากลูกค้าอาจจะหันไปใช้สินค้าที่ทดแทนกันได้ และถ้าค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ (Switching Cost) ต่ำ ปัจจัยในด้านการใช้สินค้าทดแทนก็จะมีผลต่ออุตสาหกรรมมากขึ้น เช่น ซาอาจเป็นสินค้าทดแทนของกาแฟ ถ้ากาแฟมีราคาสูงขึ้นมากลูกค้าอาจจะเปลี่ยนหันมาดื่มชาแทน ธุรกิจที่สามารถผลิตสินค้าที่ไม่มีสินค้าทดแทนได้ย่อมมีผลตอบแทนที่สูงเนื่องจากสามารถตั้งราคาของสินค้าได้สูงโดยไม่ต้องกลัวสินค้าทดแทน ถ้าอุตสาหกรรมใดมีสินค้าทดแทนได้ง่าย ย่อมไม่สามารถหากำไรได้มากเนื่องจากลูกค้าจะหันไปใช้สินค้าทดแทนแทน

5. การแข่งขันในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Rivalry among Existing Firms)

ธุรกิจ ในอุตสาหกรรมใดก็ตามที่มีการแข่งขันสูง จะมีแนวโน้มที่ได้รับอัตราผลกำไรต่ำ เพราะจะต้องแบ่งงบประมาณจำนวนมากไปใช้ในการแข่งขัน เราสามารถพิจารณาได้ว่าในอุตสาหกรรมนั้นมีการแข่งขันสูงหรือไม่ การแข่งขันกันสูงจะทำให้เกิดสงครามราคา ความรุนแรงของการแข่งขันเกิดจากปัจจัยหลายประการดังนี้

5.1 จำนวนของกลุ่มแข่ง อุตสาหกรรมใดมีจำนวนคู่แข่งมาก แนวโน้มที่จะมีคู่แข่งประเภท นอกแถว ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มอาจทำให้เกิดความรุนแรงของการแข่งขันในอุตสาหกรรมนั้นได้เหมือนกัน ดังนั้นจำนวนคู่แข่งมากจึงเป็นตัวกำหนดความรุนแรงของการแข่งขัน ได้อย่างหนึ่ง

5.2 ต้นทุนคงที่สูง เมื่อคู่แข่งต่างก็ดำเนินธุรกิจด้วยต้นทุนคงที่สูงด้วยกัน พวกเขาจะมีความรู้สึกมีแรงจูงใจที่สำคัญที่จะใช้สมรรถภาพของเขาให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ดังนั้นเมื่อไรก็ตามที่พวกเขามีสมรรถภาพที่มากกว่าปกติ พวกเขา ก็จะตัดราคาลง ซึ่งจะมีผลทำให้ทุกบริษัทในอุตสาหกรรมกำไรลดลง เนื่องจากการแข่งขันกันเอง

5.3 การออกจากอุตสาหกรรมที่มีอุปสรรคสูง การแข่งขันกันระหว่างคู่แข่งจะลดลง หากคู่แข่งบางรายสามารถถอนตัวออกจากอุตสาหกรรมนั้น ได้แต่อย่างไรก็ตามบริษัทที่ต้องการจะถอนตัวออกไปนั้น ไม่สามารถจะกระทำได้นี้เนื่องจากมีอุปสรรคบางประการ เช่น การมีสินทรัพย์เฉพาะอย่างที่ไม่สามารถเอาไปใช้กับธุรกิจอย่างอื่นได้

5.4 การสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ บริษัทต่างๆ บางครั้งสามารถป้องกันตนเองมิให้เกิดสงครามราคา กันได้ ด้วยการทำผลิตภัณฑ์ให้มีลักษณะแตกต่างกับคู่แข่ง และผลได้ก็ตามมาก็คือว่า การทำกำไรอุตสาหกรรมนั้นก็จะมีความสูงขึ้นด้วย เช่น อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และอุตสาหกรรมยา เป็นต้น ในทางตรงกันข้ามถ้าในอุตสาหกรรมนั้นมีผลิตภัณฑ์ที่ไม่แตกต่างกันมาก เช่น น้ำมัน แก๊ส รถบรรทุก เป็นต้น การแข่งขันก็จะมีสูง และการทำกำไรในอุตสาหกรรมนั้นก็จะมีความต่ำลง

5.5 การเจริญเติบโตช้า อุตสาหกรรมที่มีอัตราการเจริญเติบโตช้า แนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรงจะมีเพิ่มขึ้น อุตสาหกรรมที่อัตราการเจริญเติบโตช้า เช่น รถยนต์ การประกันภัย และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ตามบ้าน เป็นต้น เนื่องจากอุตสาหกรรมมีอัตราการเจริญเติบโตช้า คู่แข่งจำเป็นต้องใช้ความพยายามมากขึ้น เพื่อการเจริญเติบโตของตนเอง

6. อำนาจต่อรองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ (Relative Power of other Stakeholders)

กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร หมายถึงกลุ่มที่มีผลกระทบหรือถูกกระทบจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร ตามแนวคิดเดิมที่ได้รับการยอมรับกันมานานนั้น บริษัทจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น เท่านั้น แต่ตามแนวคิดใหม่บริษัทจะต้องรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดของบริษัทด้วย ได้แก่ กลุ่มต่างๆ ต่อไปนี้

- 6.1 ผู้ถือหุ้น รวมทั้งเจ้าของกิจการ
- 6.2 ลูกจ้างหรือพนักงานของบริษัทและผู้จัดการ
- 6.3 สมาคมการค้า
- 6.4 ชุมชนต่างๆ
- 6.5 เจ้าหนี้
- 6.6 กลุ่มผลประโยชน์
- 6.7 รัฐบาล

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนระหว่างประเทศ

ชนงกรณ์ กุณทลบุตร ได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่อธิบายความเป็นไปต่างๆ ของการค้าระหว่างประเทศ ว่ามีพื้นฐานมาจากเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่ในยุคศตวรรษที่ 16 ดังต่อไปนี้

1. ลัทธิการค้านิยม (Mercantilism)
2. ทฤษฎีการได้เปรียบโดยสมบูรณ์ (Absolute Advantage)
3. ทฤษฎีการได้เปรียบเปรียบเทียบ (Comparative Advantage)
4. ทฤษฎีของเฮกเซอร์ ออแลง (Heckscher-ohlin Theory)
5. ทฤษฎีวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ (The Product Life-cycle Theory)
6. ทฤษฎีความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศ (National Competitive Advantage)

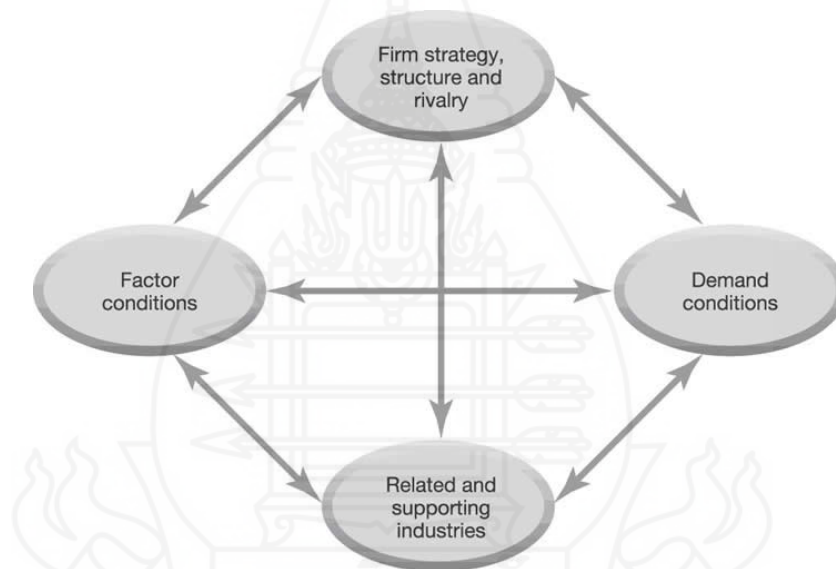
ทฤษฎีทางการค้าระหว่างประเทศเหล่านี้มุ่งอธิบายกลไกของความสำเร็จทางการค้าระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงปัจจัยที่เกิดขึ้นตามข้อกำหนดของแต่ละทฤษฎี แต่ปัจจัยที่ทำให้การค้าระหว่างประเทศไม่เป็นไปตามทฤษฎีเหล่านั้น ได้แก่ อุปสรรคทางการค้า (Trade Barriers) หมายถึงปัจจัยที่เข้ามามีผลต่อปริมาณและราคาของสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างประเทศต่างๆ ให้ไม่เป็นไปตามกลไกตลาด หรือทำให้ตลาดไม่สามารถเป็นไปได้อย่างอิสระ

ชนิดของอุปสรรคทางการค้า จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ อุปสรรคจากภาษีและโควตา (Tariff and Quota) และอุปสรรคจากสาเหตุที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff Barriers)

แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์

สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ ศาคร สุขศรีวงศ์ (2556) ได้ศึกษาไว้ว่า การที่ผู้บริหารจะสามารถดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศให้องค์กรเติบโตและประสบความสำเร็จได้นั้น สภาพแวดล้อมของประเทศที่เป็นเป้าหมายในการขยายธุรกิจเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับผู้บริหารที่จะต้องเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากประเทศของตน หากผู้บริหารไม่เข้าใจกับสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ ย่อมทำให้องค์กรที่ตัดสินใจขยายธุรกิจออกนอกประเทศเผชิญกับความเสี่ยงที่จะล้มเหลวสูง

การประเมินสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศนั้นประกอบด้วยการพิจารณาปัจจัยหลักสองกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมระหว่างประเทศ (International Environment) และความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ (National Competitive Advantage)

ที่มา: Porter, E 1990, "The Competitive Advantage of Nations," Harvard Business Review

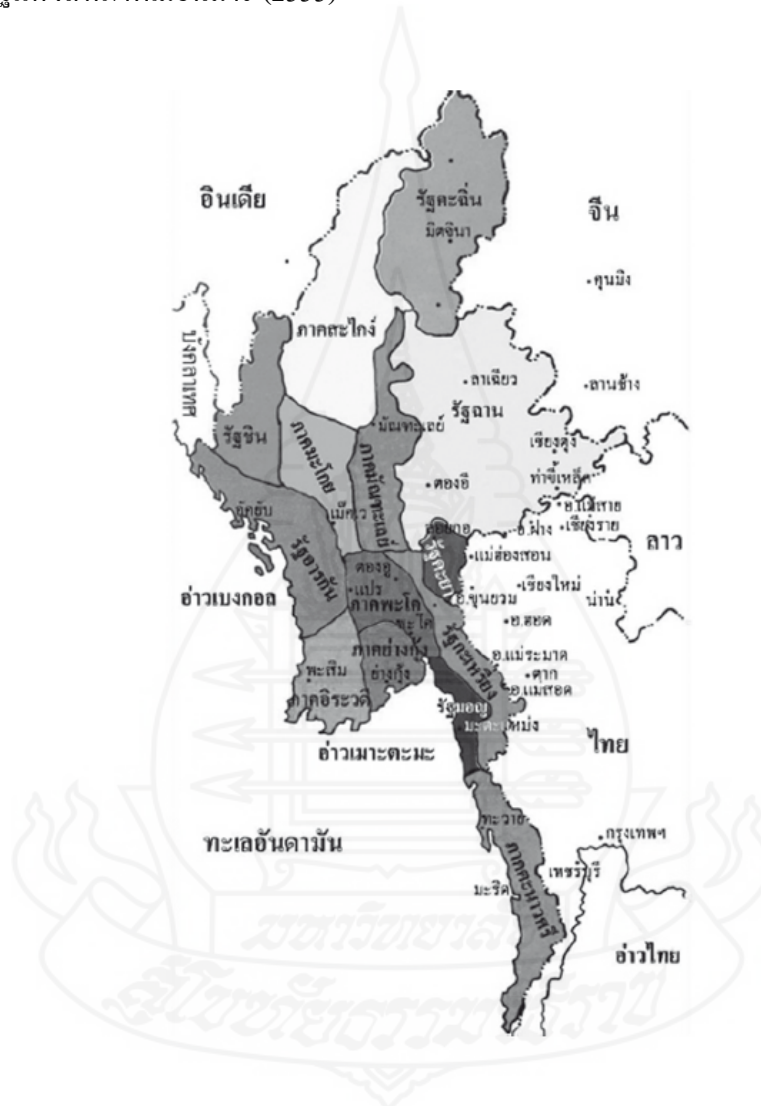
ภาพที่ 2.3 องค์ประกอบของความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขันระดับประเทศ ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยด้านอุปสงค์ อุตสาหกรรมที่สนับสนุนและเกี่ยวข้อง กลยุทธ์ โครงสร้าง และการแข่งขันระหว่างองค์กร จะทำให้ผู้บริหารเข้าใจถึงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในประเทศนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในสหภาพเมียนมาร์

ข้อมูลพื้นฐานของสหภาพเมียนมาร์

จากการศึกษาของ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ใน คู่มือการค้าและการลงทุน
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (2555)

ที่มา: คู่มือการค้าและการลงทุน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (2555) กรมส่งเสริมการส่งออก
กระทรวงพาณิชย์

ภาพที่ 2.4 แผนที่รัฐต่างๆ ของสหภาพเมียนมาร์

ข้อมูลพื้นฐาน

ประเทศสหภาพเมียนมาร์ (Burma หรือ Myanmar) มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of Myanmar) เป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และคาบสมุทรอินโดจีนซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุด และมีพรมแดนติดต่อกับ 5 ประเทศ ได้แก่ ไทย จีน ลาว อินเดีย และบังคลาเทศ แต่เดิมชาวตะวันตกเรียกประเทศนี้ว่า Burma จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2532 ได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น Myanmar ชื่อใหม่นี้เป็นที่ยอมรับจากองค์การสหประชาชาติ

ประเทศพม่าตั้งอยู่ที่ละติจูดที่ 28 องศา 30 ลิปดา ถึง 10 องศา 20 ลิปดาเหนือ มีพื้นที่ 677,000 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศตั้งอยู่ตามแนวอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามันทำให้มีชายฝั่งทะเลยาวถึง 2,000 ไมล์ และมีหาดที่สวยงามเก่าแก่บริสุทธิ์อยู่หลายแห่ง มีชายแดนด้านตะวันตกเฉียงเหนือติดกับบังคลาเทศและอินเดีย และทางตะวันออกเฉียงเหนือติดกับธิเบตและจีน ส่วนทางตะวันออกติดกับลาว และทางตอนใต้ติดกับไทย รูปพรรณสัณฐานเหมือนกับว่าที่มีหางยาวล้อมรอบเกือบทั้งขนาดใหญ่มากคือแนวเทือกเขาหิมา และภูเขาที่อุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ มียอดเขาสูงอยู่มากมายตามแนวเทือกเขาของพม่าและมีหลายยอดที่สูงเกินกว่า 10,000 ฟุต ตามแนวชายแดนหิมาลัยทางเหนือของพม่าที่ติดกับธิเบตเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เรียกว่า “ฮากกาโบราซี” โดยมีความสูง 19,314 ฟุต ต่ำลงมาจากแนวเขาเหล่านี้เป็นที่ราบกว้างใหญ่ภายในประเทศพม่า นอกจากนี้ยังมีที่ราบลุ่มบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเอยวดีที่อุดมสมบูรณ์ทอดยาวลงไปทางตอนใต้เป็นนาข้าวกว้างใหญ่ราวกับไม่มีที่สิ้นสุด

สภาพภูมิอากาศส่วนใหญ่ในบริเวณที่เป็นเทือกเขาสูงทางตอนกลางและตอนเหนือของประเทศ จะมีอากาศแห้งและร้อนมากในฤดูร้อน ส่วนในฤดูหนาวอากาศจะเย็นมาก ตามชายฝั่งทะเลและบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำจะแปรปรวนในช่วงเปลี่ยนฤดู เพราะได้รับอิทธิพลของพายุดีเปรสชันเสมอทำให้บริเวณนี้มีฝนตกชุกหนาแน่นมากกว่าตอนกลาง หรือตอนบนของประเทศที่เป็นเขตเงาฝน

สหภาพเมียนมาร์มีเมืองหลวงปัจจุบันชื่อ เนปีดอว์ (Nya Pyi Daw) แปลว่า นครหลวงใหม่ ย้ายเมื่อ พ.ศ. 2548 เมืองหลวงใหม่ตั้งอยู่ตรงกึ่งกลางของประเทศอยู่ระหว่างย่างกุ้งกับมันทะเลย์ โดยห่างจากย่างกุ้งไปทางทิศเหนือประมาณ 350 กิโลเมตร ตั้งอยู่บนพื้นที่กว่า 7 พันตารางกิโลเมตร หรือใหญ่กว่าเกาะสิงคโปร์ 10 เท่า พื้นที่โอบล้อมด้วยภูเขาเนปีดอว์ ได้รับการวางผังเมืองเป็น 4 โซนหลัก ได้แก่ โซนราชการ(Ministry Zone) โซนโรงแรม (Hotel Zone) โซนอุตสาหกรรม (Industry Zone) และ โซนทหาร (Military Zone) มีประชากรย้ายเข้าไปอยู่แล้วราว 9.2 แสนคน

การแบ่งเขตการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครอง ปัจจุบันประเทศพม่าแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 มณฑล และ 7 รัฐ ดังนี้

มณฑล

1. เขตเอยาวดี (Ayeyarwady) มีเมืองเอกชื่อ เมืองพะสิม
2. เขตพะโค (Bago) มีเมืองเอกชื่อ เมืองพะโค
3. เขตมาแกว (Magway) มีเมืองเอกชื่อ เมืองมาแกว
4. เขตมันตะเลย์ (Mandalay) มีเมืองเอกชื่อ เมืองมันตะเลย์
5. เขตสะกาย (Sagayng) มีเมืองเอกชื่อ เมืองสะกาย
6. เขตตะนาวศรี (Tanintharyi) มีเมืองเอกชื่อ เมืองทวาย
7. เขตย่างกุ้ง (Yangon) มีเมืองเอกชื่อ เมืองย่างกุ้ง

รัฐ

1. รัฐชิน (Chin) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองสะคา
2. รัฐกะฉิ่น (Kachin) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองมิตจินา
3. รัฐกะเหรี่ยง (Kayin) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองปะอาน
4. รัฐกะยา (Kayah) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองหลอยก่อ
5. รัฐมอญ (Mon) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองเมาะละแหม่ง
6. รัฐยะไข่ (Rakhine) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองซิตตเว
7. รัฐฉานหรือไทใหญ่ (Shan) มีเมืองหลวงชื่อ เมืองตองยี

ระบบการปกครอง

ก่อนปี พ.ศ. 2554 สหภาพเมียนมาร์มีระบอบการปกครองโดยรัฐบาลทหารภายใต้สภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ (State Peace and Development Council- SPDC) โดยมีประธาน SPDC เป็นประมุขของประเทศ และมีนายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ในช่วงเวลาดังกล่าว สหภาพมักถูกประชาคมโลกตำหนิเกี่ยวกับระบบการปกครองซึ่งใช้การปกครองคือ ระบอบเผด็จการทหาร (Military Council) แต่ก็เป็นเพราะปัจจัยภายในประเทศที่คณะรัฐบาลจะต้องหาทางแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในชาติมากที่สุดอันอาจเป็นประเด็นที่ประชาคมโลกไม่อาจเข้าใจปัญหาภายในซึ่งเป็นปัจจัยเฉพาะของประเทศพม่าเอง อย่างไรก็ตาม ประเทศพม่ามีความพยายามที่จะดำเนินการให้ประเทศก้าวไปสู่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในเร็ววัน ซึ่งนับว่าเป็นความพยายามอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ดังจะเห็นว่าพลเอกจิ้น ชุ่น นายกรัฐมนตรีของ

ประเทศพม่าในขณะนั้นได้ประกาศนโยบายการดำเนินการไปสู่กระบวนการปรองดองแห่งชาติและประชาธิปไตย (Roadmap towards Democracy) เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2546

รายชื่อของคณะรัฐบาลในตำแหน่งสำคัญของสหภาพเมียนมาร์

ประธานาธิบดี:	นายเต็ง เส่ง
รองประธานาธิบดีคนที่ 1:	นายถิ่น อ่อง มินต์ อู
รองประธานาธิบดีคนที่ 2:	ดร.นพ.จายหมอก คำ
ผู้บัญชาการทหารสูงสุดกองทัพเมียนมาร์:	พล.ท. มินต์ อ่อง หล่า
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ:	นายวันนะ หม่อง ลวิน
เอกอัครราชทูตเมียนมาร์ ประจำประเทศไทย:	นายอู อ่อง เต็ง
เอกอัครราชทูตไทย ประจำประเทศเมียนมาร์:	นายอภิรัฐ เหวียนระวี
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการค้า ต่างประเทศ ประจำกรุงเทพฯ:	นายประจวบ สุภินิ

ประชากร/สังคม/วัฒนธรรม

ประชากร

จำนวนประชากรประมาณ 58 ล้านคน ความหนาแน่นโดยเฉลี่ย 61 คน/ตร.กม. สหภาพเมียนมาร์มีประชากรหลายเชื้อชาติจึงเกิดเป็นปัญหาชนกลุ่มน้อย ประชากรพม่าประกอบไปด้วยชาติพันธุ์ดังนี้ คือ พม่า 63% มอญ 5% ยะไข่ 5% กะเหรี่ยง 3.5% คะฉิ่น 3% ไทย 3% ชิน 1%

ศาสนา

สหภาพเมียนมาร์บัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติใน พ.ศ. 2517 เพราะมีผู้นับถือศาสนาพุทธ 92.3% นอกจากนี้ยังประกอบด้วยศาสนาคริสต์ 4% ศาสนาอิสลาม 3% ศาสนาฮินดู 0.7% ชาวพม่าเป็นชนชาติที่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่สั่งสมมาตั้งแต่อดีต การยึดมั่นในคุณค่าของอดีตเช่นนี้ทำให้ชาวพม่ายังคงดำเนินชีวิตตามแบบที่คนโบราณเคยยึดถือ โดยเฉพาะในเรื่องของจริยธรรม การนับถือศาสนา และการปฏิบัติตามประเพณีที่ได้รับการสืบทอดต่อกันมา

การดำเนินชีวิต

สังคมของชาวพม่าเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับระบบอาวุโส และระบบอุปถัมภ์เป็นอย่างมาก ยิ่งสถานภาพของชายจะสูงกว่าหญิง แต่ขณะเดียวกันเมื่อหญิงแต่งงานแล้วก็สามารถขอหย่าจากสามีได้เมื่อหย่าแล้วก็กลับมาอยู่ที่บ้านพ่อแม่เหมือนเดิมในช่วงวัยแต่งงาน มักจะแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย พิธีแต่งงานเรียบง่ายไม่ต้องมีพิธีทางศาสนาหรือทางโลก มีแต่การจดทะเบียนสมรสเพื่อประโยชน์ในการแบ่งสินสมรส ผู้หญิงชาวพม่าจะได้รับสิทธิตามกฎหมายทัดเทียมชาย แม้ว่าสถานภาพอื่นๆ ทางสังคมจะด้อยกว่าก็ตาม แต่กฎหมายของพม่าก็คุ้มครองสิทธิของผู้หญิงอย่างมาก ตลอดช่วงชีวิตของชาวพม่าได้ยึดมั่นอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจากอดีต แม้ว่าในช่วงการตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษชาวอังกฤษจะพยายามเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตให้ชาวพม่ามีโลกทัศน์แบบสมัยใหม่แต่ชาวพม่าก็ยังคงพึงพอใจที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในค่านิยมแบบเก่า

ภาษา

นอกจากภาษาพม่าซึ่งเป็นภาษาราชการแล้ว ประเทศพม่ามีภาษาหลักที่ใช้งานในประเทศถึงอีก 18 ภาษา โดยแบ่งตามตระกูลภาษาได้ดังนี้ ตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก ได้แก่ ภาษามอญ ภาษาปะหล่อง ภาษาปะลั้ง (ปลั้ง) ภาษาประรวก และภาษาว้า ตระกูลภาษาชิโน-ทิเบตัน ได้แก่ ภาษาพม่า (ภาษาราชการ) ภาษากะเหรี่ยง ภาษาอารากัน (ยะไข่) ภาษาจิงพ่อ (กะฉิ่น) และภาษาอาข่า ตระกูลภาษาไท-กะได ได้แก่ ภาษาลาน (ไทใหญ่) ภาษาไทจีน ภาษาไทลื้อ และภาษาไทย คำตี้ ตระกูลภาษาม้ง-เมี่ยน ได้แก่ ภาษาม้งและภาษาเย้า (เมี่ยน) ตระกูลภาษาออสโตรนีเซียน ได้แก่ ภาษามอเก็นและภาษาสะลน

สกุลเงิน

- สกุลเงิน: จ๊าด
- อัตราแลกเปลี่ยน (20 มิถุนายน 2557) อัตราแลกเปลี่ยน 1 USD เท่ากับ 980.01 จ๊าด

เวลา

เวลาในสหภาพเมียนมาร์จะช้ากว่าเวลาประเทศไทย ประมาณ 30 นาที เวลามาตรฐานของพม่าเร็วกว่าเวลาที่กรีนิช 6 ชั่วโมง 30 นาที

ชั่วโมงทำงาน

วันจันทร์ถึงวันศุกร์ 9.30-16.30 น. เป็นเวลาทำการของรัฐบาล ส่วนเอกชนจะทำงานตั้งแต่ 8.00- 17.00 น. ส่วนธนาคารจะเปิดทำการตั้งแต่เวลา 10.00-15.00 น. ภัตตาคารส่วนใหญ่จะปิดเวลา 22.00 น.

เส้นทางคมนาคม

ข้อมูลเกี่ยวกับการคมนาคมในประเทศพม่า ซึ่งสามารถประเมิน สักยภาพด้านการค้า และการลงทุนในประเทศนี้ได้ โดยเส้นทางคมนาคมที่สำคัญของพม่า มีดังนี้

1. การขนส่งทางบก

แผนที่เส้นทางคมนาคมภายในประเทศถนนในพม่าส่วนใหญ่ขนานไปกับภูเขา และแม่น้ำ ทอดไปตามความยาวของประเทศ เช่นเดียวกับทางรถไฟ ถนนสายต่างๆ ที่สำคัญมีดังนี้ ถนนสายพม่า เป็นถนนสายสำคัญที่เชื่อมต่อระหว่างย่างกุ้งกับเมืองคุนหมิงซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของจีน มีความยาวในเขตพม่าถึงเมืองมุเซ ประมาณ 1,160 กิโลเมตร และมีความยาวในเขตจีนจากมุเซถึง คุนหมิง ประมาณ 90 กิโลเมตร ถนนสายนี้ผ่านเมืองต่างๆ คือ พะโค - ตองอู - ปินมานา - เมกคิลา - มัณฑะเลย์ - เมเบียงกอดเด็ก - สีป้อ - ลาโซ - แสหนวี - มุเซ รวมความยาวทั้งสิ้นประมาณ 2,140 กิโลเมตร

1.1 เส้นทางคมนาคมไทย-สหภาพเมียนมาร์ เส้นทางถนนที่ใช้คมนาคมส่งสินค้า ระหว่างไทย-สหภาพเมียนมาร์ มีจุดผ่านแดนถาวรตามแนวชายแดนไทย-พม่า ใน 7 จังหวัด คือ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ตาก กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และระนอง เส้นทางสายสำคัญที่เป็นความร่วมมือระหว่างไทยกับพม่า

1.2 เส้นทางรถไฟ สหภาพเมียนมาร์มีเส้นทางรถไฟความยาวรวมกว่า 40,007 กิโลเมตร โดยมีศูนย์กลางเส้นทางรถไฟอยู่ที่กรุงย่างกุ้ง เส้นทางสายหลัก คือ สายย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์ ระยะทางรวมประมาณ 716 กิโลเมตร ซึ่งเป็นขบวนรถไฟที่ได้มาตรฐานที่สุดในประเทศ

ที่มา: <http://www.traveltomyanmar.com/roatmap.htm>

ภาพที่ 2.5 แผนที่เส้นทางคมนาคมทางรถไฟภายในประเทศสหภาพเมียนมาร์

2. การคมนาคมทางอากาศ

สหภาพเมียนมาร์มีท่าอากาศยานภายในประเทศมากถึง 84 แห่ง โดยมีสายการบินที่สำคัญ ได้แก่

2.1 สนามบินนานาชาติ มี 2 แห่ง คือ ที่กรุงย่างกุ้ง และเขตมณฑลทะเลย์ ปัจจุบันมีสายการบินหลายสายที่มีเที่ยวบินไปยังพม่า อาทิ การบินไทย แอร์เอเชีย มีเที่ยวบินจากกรุงเทพฯ ไปกรุงย่างกุ้งทุกวัน บางกอกแอร์เวย์ Indian Airline และ Malaysia Airline เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเที่ยวบิน ตรงจากกรุงย่างกุ้งไปยังเมือง/ประเทศต่างๆ อาทิ กรุงเทพฯ-จาการ์ตา (เมืองหลวงของ

อินโดนีเซีย) ส่องกง สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวงของมาเลเซีย) कुนหมิง (เมืองหลวงของมณฑลยูนนานของจีน) ลอนดอน (เมืองหลวงของสหราชอาณาจักร) โอซากา (ญี่ปุ่น)

2.2 สายการบินประจำชาติของสหภาพเมียนมาร์ได้แก่ Myanmar Airways International ให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ สำหรับสายการบินในประเทศ เช่น Air Mandalay, Air Bagan และ Yangon Airways ที่มีเที่ยวบินส่วนใหญ่ไปยังเมืองต่างๆ ในสหภาพเมียนมาร์

ระบบการธนาคาร

ในปัจจุบันระบบการธนาคารของสหภาพเมียนมาร์ประกอบด้วยธนาคารกลางธนาคารเฉพาะด้านของรัฐ จำนวน 4 แห่ง ธนาคารพาณิชย์เอกชนของพม่าประมาณ 8 แห่ง ซึ่งมีลักษณะการดำเนินงาน ดังนี้

ธนาคารกลาง (The Central Bank of Myanmar) ทำหน้าที่ควบคุมสถาบันการเงินทั้งหมด กำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และเงินฝาก อัตราส่วนของสินทรัพย์และหนี้สิน อัตราแลกเปลี่ยนและออกธนบัตรธนาคารเฉพาะด้านของรัฐ ได้แก่

1. The Myanmar Economic Bank ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาด้านสินเชื่อแก่รัฐและเอกชนในพม่า พร้อมทั้งบริการรับฝากผ่านสาขา 259 แห่งทั่วประเทศ โดยมี Myanmar Small Loans Enterprise ซึ่งเป็นสาขาของ Myanmar Economic Bank ดูแลสถานธนาถุเคราะห์

2. The Myanmar Foreign Trade Bank ทำหน้าที่ให้บริการด้านการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และธุรกิจการธนาคารระหว่างประเทศเกี่ยวกับการนำเข้า - ส่งออกของพม่า ธนาคารนี้ไม่รับฝากเงินเพื่อสะสมทรัพย์ มีแต่บัญชีเดินสะพัด และให้กู้เป็นเงินตราต่างประเทศ ภายใต้การอนุมัติของรัฐในรูปตัวสัญญาใช้เงิน

3. The Myanmar Agriculture and Rural Development Bank ทำหน้าที่ให้บริการด้านการเงินแก่ภาคเกษตรกรรมภายในประเทศ เช่น การให้เงินกู้แก่เกษตรกรโดยผ่านธนาคารในท้องถิ่น (Village Bank) ให้เงินกู้สหกรณ์และธุรกิจที่ประกอบกิจการทางการเกษตรและปศุสัตว์

4. The Myanmar Investment and Commercial Bank ทำหน้าที่ให้บริการด้านสินเชื่อแก่หน่วยธุรกิจที่ลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ รับฝากเงินระยะสั้นและระยะยาว โดยให้ดอกเบี้ยตอบแทนการจัดการเงินกู้เพื่ออสังหาริมทรัพย์และการลงทุน

ธนาคารพาณิชย์เอกชน ธนาคารพาณิชย์เอกชนของสหภาพเมียนมาร์ได้รับอนุญาตให้ทำธุรกิจเฉพาะภายในประเทศ (Domestic Business) เท่านั้น ไม่สามารถทำธุรกิจด้านต่างประเทศได้ (Foreign Transaction) ปัจจุบันธนาคารพาณิชย์เอกชนของสหภาพเมียนมาร์มีจำนวน 20 แห่ง ได้แก่

1. The Myanmar Citizen Bank เป็นธนาคารเอกชนรายแรกเป็นการร่วมลงทุนระหว่างบริษัท Joint Venture Corporation Limited และรัฐบาลเมียนมาร์

2. The Yangon City Bank
3. The First Private Bank
4. The Myawaddy Bank
5. The Co-operative Bank
6. The Yoma Bank
7. The Yadanarbon Bank
8. Myanmar Oriental Bank
9. Myanmar May Flower Bank
10. Tun Foundation Bank
11. Kanbawza Bank
12. Asian Yangon International Bank
13. Myanmar Universal Bank
14. Asia Wealth Bank
15. Myanmar Industrial Development Bank
16. Myanmar Livestock and Fisheries Development Bank
17. Co-operative Promoters Bank
18. Co-operative Farmers Bank
19. Sibin Tharyaryay Bank
20. Innwa Bank

ธนาคารต่างประเทศ ปัจจุบันมีธนาคารต่างประเทศตั้งอยู่ในประเทศพม่า ได้แก่ ธนาคารแห่งสาธารณรัฐเวียดนาม แต่ไม่สามารถทำธุรกิจการรับฝากเงินได้ จะเป็นเพียงประสานงานในเรื่องเอกสาร และการนำเสนอข้อมูล เท่านั้น

เศรษฐกิจการค้า

ประเทศพม่า เป็นประเทศกำลังพัฒนาขั้นต่ำหรือมีรายได้เฉลี่ยต่อคนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมากด้านเกษตรกรรมถือว่าเป็นอาชีพหลักของชาวพม่า เขตเกษตรกรรมคือบริเวณดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเอยวดี และแม่น้ำสะโตง ปลูกข้าวเจ้า ปอกระเจ้า อ้อย และพืชเมืองร้อนอื่นๆ ด้านการทำเหมืองแร่ ภาคกลางตอนบนมีน้ำมันปิโตรเลียม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชุมแร่หินสังกะสี และภาคตะวันออกเฉียงใต้ ทำเหมืองดีบุก การทำป่าไม้ มีการทำป่าไม้สักทางภาคเหนือ ส่งออกขายและล่องมาตามแม่น้ำเอยวดีเข้าสู่ย่างกุ้งด้านอุตสาหกรรมกำลังมีการพัฒนาอยู่บริเวณตอนล่างของประเทศ เช่น ย่างกุ้ง

เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่สำคัญ

ในปี 2553 ประเทศพม่ามี GDP จำนวน 28,700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้นต่อหัว 469 ดอลลาร์สหรัฐฯ ในปีดังกล่าวนี้มีอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 8.2 นอกจากนี้พบว่าอัตราการว่างงานอยู่ในอัตราร้อยละ 8.0 ภาคการค้าระหว่างประเทศพบว่าสินค้าส่งออกที่สำคัญคือก๊าซธรรมชาติ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ อาหารประเภทสัตว์น้ำ เสื้อผ้า ัญพืชและพืชไร่ โลหะและแร่ธาตุ สินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งที่ไม่ใช้ไฟฟ้าและใช้ไฟฟ้า สิ่งทอ น้ำมันเพื่อการบริโภค ชาติโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ ทางด้านการลงทุนจากต่างประเทศพบว่ามียอดค่าถึง 19,997 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

นโยบายด้านเศรษฐกิจการค้า

ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจากอดีตมาถึงปัจจุบันสหภาพเมียนมาร์ได้ใช้ระบบเศรษฐกิจหลายระบบ เริ่มจากระบบตลาดเสรี (Free market system) ระหว่างปี 2429 - 2491 ในยุคอาณานิคมของสหราชอาณาจักรมาเป็นระบบเศรษฐกิจแบบผสมผสาน โดยให้แรงขับเคลื่อนทางการตลาดมีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา ต่อมาระหว่างปี 2505 - 2531 เป็นระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม และในปี 2531 จนถึงปัจจุบันหลังจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง สภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐ (State Peace and Development Council (SPDC)) ได้กำหนดให้ใช้ระบบเศรษฐกิจแบบกลไกตลาด SPDC ได้ปฏิรูปมาตรการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำและสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศได้ก่อนที่สหภาพเมียนมาร์จะกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติอย่างชัดเจน ได้มีนโยบายเร่งพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในประเทศเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุนจากต่างประเทศ ตลอดจนเน้นความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดต่อกัน ได้แก่ จีน ลาว และไทยไปพร้อมกัน เพื่อรองรับการเจริญเติบโตภาคเกษตรกรรมและภาคบริการ (การท่องเที่ยว) อย่างไรก็ตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจในอดีตจะมุ่งเน้นในการพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเป็นหลัก

รัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ได้ดำเนินนโยบายระบบเศรษฐกิจเสรี โดยให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการผลิต การจัดการ รวมทั้งได้เปิดประเทศให้มีการค้าเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยลักษณะของนโยบายด้านการค้า ดังนี้คือ

1. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูก (ไม่ใช่การเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่) ทำให้ผลผลิตและการส่งออกของพืชเศรษฐกิจบางชนิด เช่น ข้าว ัญพืช ฝ้าย อ้อย งา ถั่ว และดอกทานตะวันเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม นโยบายดังกล่าว ยังไม่สามารถดำเนินการได้ผลเต็มที่ เนื่องจากรัฐบาลพม่าควบคุมราคาพืชเศรษฐกิจหลัก เช่น ข้าว และอ้อย

2. ส่งเสริมการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า เช่น น้ำมัน (Edible Oil) และกระดาษ เพื่อลดการขาดดุลการค้าและรักษาปริมาณเงินลงทุนสำรองต่างประเทศ

3. ขยายภาคอุตสาหกรรมการผลิตให้หลากหลาย โดยรัฐบาลพม่าให้การส่งเสริมรัฐวิสาหกิจของสหภาพเมียนมาร์ในการผลิต เครื่องจักรยานพาหนะและอุปกรณ์ โทรทัศน์ อุปกรณ์สื่อสาร สิ่งทอ เครื่องใช้ไฟฟ้าน้ำตาล ยาง ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากไม้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลพม่าไม่ได้ให้การสนับสนุนในด้านนี้ต่อภาคเอกชน หรือนักลงทุนต่างชาติ

หน่วย : ล้านจ๊าด

อันดับ	สินค้าส่งออก	2547-2548	2548-2549	2549-2550	2550-2551	2551-2552	2552-2553	2553-2554
1	ก๊าซธรรมชาติ	5,812.2	6,234.7	11,676.2	13,937.9	12,995.7	15,853.8	13,946.8
2	ไม้สัก	1,515.3	1,723.1	1,750.1	1,540.0	1,146.3	1,171.7	1,709.4
3	เสื้อผ้า	1,237.7	1,586.0	1,601.8	1,554.6	1,593.9	1,543.7	2,100.1
4	Matpe	527.6	846.1	1,747.6	1,511.8	1,430.0	2,513.1	2,513.7
5	ไม้เนื้อแข็ง	726.8	1,027.2	1,189.0	1,423.8	1,065.7	1,518.9	1,595.8
6	ปลา และ ผลิตภัณฑ์จากปลา	409.8	544.4	725.4	1,059.4	972.3	1,053.3	1,168.3
7	กุ้งสดและกุ้งแห้ง	597.2	576.1	608.0	556.3	472.1	346.2	367.2
8	Pedesein	248.0	451.6	843.1	605.0	771.1	1,424.0	1,002.9
9	โลหะและแร่ธาตุ	547.5	646.2	637.8	474.7	176.5	182.7	240.9
10	Pesingon	297.2	352.0	468.8	754.0	1,330.6	779.5	677.7

ที่มา: กรมศุลกากร, กรมการค้าชายแดนสหภาพเมียนมาร์

ภาพที่ 2.6 สถิติสินค้าส่งออกหลัก 10 รายการ ตามปีงบประมาณ (1 พฤษภาคม-30 เมษายน)

หน่วย : ล้านบาท

อันดับ	สินค้านำเข้า	2547-2548	2548-2549	2549-2550	2550-2551	2551-2552	2552-2553	2553-2554
1	เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งที่ไม่ใช้ไฟฟ้า	2,164.9	1,786.2	2,718.2	4,161.7	7,240.2	4,908.2	6,660.8
2	สิ่งทอ	1,043.6	1,138.8	1,283.4	1,387.8	1,185.9	1,145.5	1,639.9
	- จากใยสังเคราะห์	823.2	917.2	1,059.7	1,168.5	817.4	780.2	1,150.6
	- พิเศษ	147.1	143.5	165.5	134.5	163.5	205.6	281.2
	- จากฝ้าย	66.5	74.6	51.1	72.0	184.3	141.1	132.0
	- เสื้อผ้าและลูกไม้	6.8	3.5	7.2	12.8	20.7	18.6	76.1
3	ของเหลวจากการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม (refined mineral oil)	1,361.0	1,560.9	3,966.0	2,034.0	3,192.2	3,674.3	7,711.3
4	ธาตุโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ	899.3	1,164.0	1,183.0	1,206.2	1,818.3	1,992.9	3,065.8
5	เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า	874.4	645.8	707.6	861.1	948.6	977.1	1,928.4
6	น้ำมันเพื่อการบริโภค	474.0	571.1	478.2	1,057.7	1,610.0	975.9	1,122.2
7	พลาสติก	457.4	574.3	719.7	857.0	908.8	859.2	1,371.5
8	ยารักษาโรค	314.8	362.1	554.9	635.6			
9	กระดาษกระดาษแข็งและผลิตภัณฑ์กระดาษ	314.6	295.8	302.8	292.3	391.7	318.1	389.9
10	ผลิตภัณฑ์จากยาง	171.1	140.3	210.7	287.3	258.2	350.9	338.1

ที่มา: กรมศุลกากร, กรมการค้าชายแดนสหภาพเมียนมาร์

ภาพที่ 2.7 สถิติสินค้านำเข้าหลัก 10 รายการ ตามปีงบประมาณ (1 พฤษภาคม-30 เมษายน)

การค้ากับไทย

ทางด้านเศรษฐกิจการค้าโดยทั่วไปของสหภาพเมียนมาร์นั้น ปัจจุบันสหภาพเมียนมาร์กำลังปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม ให้เข้ามาสู่ระบบตลาดมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการตอบรับกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะการค้าของพม่าซึ่งจะทำการค้าขายกับประเทศในแถบเอเชียเป็นหลัก การค้ารวมระหว่างไทยกับพม่าในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา โดยคำนวณจากสถิติปี 2551 - 2553 โดยมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 149,270.45 ล้านบาท และไทยขาดดุลการค้าพม่าเฉลี่ยปีละ 45,081.92 ล้านบาท

รายการ	มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐฯ			อัตราขยายตัว (%)
	2553	2553 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)	2554 (ม.ค.-ก.ค.)
มูลค่าการค้า	4,886.82	2,728.46	3,329.82	22.04
การนำเข้า	2,813.87	1,528.26	1,763.57	15.40
การส่งออก	2,072.96	1,200.20	1,566.26	30.50

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

ภาพที่ 2.8 ข้อมูลการค้าระหว่างไทยกับสหภาพเมียนมาร์

การค้าระหว่างไทยกับสหภาพเมียนมาร์มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี ทั้งนี้เนื่องจากสหภาพเมียนมาร์เริ่มมีการเปิดประเทศมากขึ้น อีกทั้งทรัพยากรธรรมชาติของสหภาพเมียนมาร์ที่ยังคงมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ส่งผลต่อความต้องการวัตถุดิบเหล่านั้นเพื่อนำมาใช้ในการผลิตในอุตสาหกรรมภายในประเทศจากสถิติพบว่า ในปี 2553 ประเทศไทยส่งออกไปยังสหภาพเมียนมาร์มูลค่า 2,072.96 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในขณะที่เดียวกันที่ประเทศไทยนำเข้าสินค้าจากสหภาพเมียนมาร์มูลค่า 2,813.87 โดยที่ไทยขาดดุลการค้าในปีดังกล่าว มูลค่า 741 ล้านเหรียญสหรัฐฯ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปยังประเทศสหภาพเมียนมาร์ส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภทอุปกรณ์สำหรับการก่อสร้าง ชิ้นส่วนวัสดุรถยนต์ เครื่องดื่มต่างๆรวมถึงเคมีภัณฑ์ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากประเทศสหภาพเมียนมาร์มีความต้องการสินค้านี้ดังกล่าวเพื่อใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆที่จำเป็น โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเมืองใหญ่ของสหภาพเมียนมาร์

สินค้าที่ไทยนำเข้าจากประเทศสหภาพเมียนมาร์ส่วนใหญ่พบว่าเป็นสินค้าประเภทปฐมภูมิซึ่งเป็นวัตถุดิบสำหรับการแปรรูป ส่วนมากเป็นสินค้าในกลุ่มเกษตร พลังงาน และสินแร่ต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการนำมาใช้ในการแปรรูปเพื่อผลิตสินค้าในขั้นทุติยภูมิต่อไป การนำเข้าสินค้าที่เป็นประเภทปฐมภูมิของประเทศไทยดังกล่าวเป็นจำนวนมาก เพราะว่ามีภาระรับภาระให้สัมปทานในการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ เช่น อุตสาหกรรมการทำปาล์ม นอกจากนี้ยังเป็นการนำเข้าเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศที่มีมากขึ้น เช่น ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น

รายงานภาวะอุตสาหกรรม

การคาดการณ์เศรษฐกิจสหภาพเมียนมาร์ในปัจจุบันมีแนวโน้มจะขยายตัวมากขึ้น โดยปัจจัยสำคัญคือ การปฏิรูปการเมือง ซึ่งได้รับการยอมรับจากต่างประเทศมากขึ้นกว่าในอดีตและตั้งแต่ปลายปี 2552 รัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ได้ดำเนินการโดยการแปรรูปวิสาหกิจและกิจการของ

รัฐบาลจำนวนมากให้แก่ภาคเอกชน รวมทั้งการแสวงหาพันธมิตรทางเศรษฐกิจนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะประเทศในตะวันออกกลางซึ่งสนใจลงทุนในภาคการเกษตรของสหภาพเมียนมาร์ประเทศในแอฟริกาสนใจผลผลิตทางการเกษตรของสหภาพเมียนมาร์ที่มีราคาถูกและคุณภาพพอใช้ นอกจากนี้ รัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ยังได้เร่งดำเนิน โครงการพัฒนาเศรษฐกิจขนาดใหญ่เพื่อกระตุ้นการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะโครงการก่อสร้างท่อส่งก๊าซและน้ำมันจากเมืองเจ้าผิวในรัฐยะไข่ของสหภาพเมียนมาร์ไปยังมณฑลยูนนานของจีนที่เริ่มตั้งแต่ตุลาคม 2552 (กำหนดแล้วเสร็จในปี 2555) สหภาพเมียนมาร์ยังจะเร่งดำเนิน โครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกสำคัญอีก 2 แห่ง คือ ท่าเรือน้ำลึกทวายในเขตตะนาวศรีซึ่งดำเนินการร่วมกับบริษัทเอกชนของไทย (ลงนามกรอบข้อตกลงกับไทยเมื่อพฤศจิกายน 2553) และท่าเรือน้ำลึกติดด้วยในรัฐยะไข่ ซึ่งดำเนินการร่วมกับอินเดีย (มีพิธีเปิดโครงการเมื่อธันวาคม 2553) นอกจากนี้ สหภาพเมียนมาร์และอินเดีย ยังเร่ง ปรับปรุงการคมนาคมบริเวณชายแดนและเส้นทางขนส่งทางน้ำในแม่น้ำกาลาดานเพื่อส่งเสริมการค้าทวิภาคี การตื่นตัวของสหภาพเมียนมาร์ดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสนใจที่จะขยายปริมาณการค้าภายในประเทศและต่างประเทศให้เพิ่มปริมาณมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเปิด โอกาสให้ผู้บริโภคชาวสหภาพเมียนมาร์ได้เข้าถึงสินค้าอุปโภคบริโภคทั้งในและต่างประเทศได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์ไฟฟ้า ตลาดอุปกรณ์ไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์นั้นมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากอุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นสินค้าที่ต้องอาศัยเทคโนโลยีการผลิตที่ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะคุณภาพและรูปลักษณะที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้งาน แต่ความสามารถในการผลิตอุปกรณ์ดังกล่าวของสหภาพเมียนมาร์ยังอยู่ในระดับต่ำ ในทางตรงข้ามความต้องการบริโภคสินค้าประเภทนี้กลับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากความจำเป็นต่อการใช้งานด้านการส่องสว่างโดยเฉพาะผู้ประกอบการและบริษัทห้างร้านต่างๆ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น อันส่งผลต่อความต้องการที่เพิ่มสูงขึ้น โดยคาดว่าอนาคตของสินค้าดังกล่าวนี้จะยังมีความน่าสนใจในระยะเวลาอย่างน้อย 10 ปี

น้ำมันเพื่อการบริโภค น้ำมันเพื่อใช้ในการบริโภคถือว่าเป็นอีกสินค้าหนึ่งที่มีความโดดเด่นสำหรับหมวดการนำเข้าสินค้าของประเทศสหภาพเมียนมาร์ โดยเฉพาะจากสถิติการนำเข้าน้ำมันเพื่อบริโภค พบว่ามีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าในปี 2551 และ 2552 โดยมีมูลค่านำเข้า ในปี 2550 อยู่ที่ 478.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยในปีต่อมา คือ 2551 มีมูลค่าการนำเข้าที่ 1,057.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการบริโภคสินค้าดังกล่าวอย่างต่อเนื่องของชาวสหภาพเมียนมาร์

การลงทุนในประเทศเมียนมาร์

แม้ว่าประเทศสหภาพเมียนมาร์จะยังไม่เปิดประเทศมากเท่าที่ควร แต่ในทางตรงกันข้ามสหภาพเมียนมาร์พยายามแสวงหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศของตน ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนภายในประเทศมีรายได้และดำรงชีวิตที่ดีขึ้น ประกอบกับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ พลังงานธรรมชาติ แร่ธาตุต่างๆ รวมทั้งทรัพยากรป่าไม้ เป็นต้น อีกทั้งกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ทำให้ประเทศสหภาพเมียนมาร์ต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายด้านการค้าลงทุน โดยมีการจัดตั้งหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนขึ้นเพื่อทำการส่งเสริมการลงทุนภายในประเทศและดำเนินการอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ เพื่อเป็นการนำเข้าของเทคโนโลยี วิทยาการ ตลอดจนสร้างรายได้ซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศสหภาพเมียนมาร์ให้มากยิ่งขึ้น

การลงทุนจากต่างประเทศ

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประเทศ/ ปี	2547-2548	2548-2549	2549-2550	2550-2551	2551-2552	2552-2553	2553-2554
ไทย	4	2		1	1	1	2
จีน	11	1	1		1	1	4
สิงคโปร์			3	1			1
อังกฤษ			3				
อินเดีย		2	4	3			
รัสเซีย			1		2		
เวียดนาม					1		
ญี่ปุ่น					1		
เยอรมนี				1			
เกาหลีใต้				1			10
ฮ่องกง						1	6
มาเลเซีย						3	2
UAE						1	
รวม	15	5	12	7	6	7	25
รวมเงินลงทุน	158.28	6,065.68	752.70	172.72	984.76	329.58	19,997.97

ที่มา: <http://www.csostat.gov.mm/Myanmar.asp>

ภาพที่ 2.9 จำนวนบริษัทที่เข้าไปลงทุนในสหภาพเมียนมาร์

สำหรับการลงทุนจากต่างประเทศในสหภาพเมียนมาร์นั้น ตั้งแต่สหภาพเมียนมาร์เปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศในปี 2531 ถึงปี 2551 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Myanmar Investment Commission: MIC) อนุมัติโครงการลงทุนจากต่างประเทศแล้ว รวม 418 โครงการ จาก 28 ประเทศ คิดเป็นมูลค่าเงินลงทุนรวม 14.74 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยสิงคโปร์มีจำนวนโครงการมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ไทย สหราชอาณาจักร มาเลเซีย และฮ่องกงตามลำดับ และธุรกิจที่ชาวต่างชาติลงทุนมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตรองลงมา ได้แก่ การขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งถือว่าการลงทุนที่สร้างรายได้หลักให้แก่สหภาพเมียนมาร์ แต่เมื่อเปรียบเทียบด้านมูลค่าในการลงทุนแล้วพบว่า ไทยมีมูลค่าการลงทุนสูงที่สุด คือ มีสัดส่วนในการลงทุนถึง 7,391.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือเท่ากับร้อยละ 50.14 ของมูลค่าการลงทุนทั้งสิ้น จาก 28 ประเทศในสหภาพเมียนมาร์โดยปัจจุบันมีนักลงทุนไทยเข้าไปลงทุนในสหภาพเมียนมาร์หลายสาขา ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญ อาทิ โรงงานน้ำตาล ผลิตหม้อแปลงไฟฟ้า ไม้แปรรูป โรงแรมและท่องเที่ยว ประมง เหมืองแร่ การขนส่งการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ไฟฟ้า การก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์และเกษตรกรรม เป็นต้น

แสดงจำนวนบริษัทตามประเภทของธุรกิจซึ่งลงทุนในประเทศเมียนมาร์

หน่วย : ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประเภท/ ปี		2547- 2548	2548- 2549	2549- 2550	2550- 2551	2551- 2552	2552- 2553	2553- 2554
เกษตร	จำนวนบริษัท							3
	มูลค่า							138.75
ประมง	จำนวนบริษัท				1			
	มูลค่า				12.00			
เหมืองแร่	จำนวนบริษัท	4	1		1	1	1	3
	มูลค่า	6.00	0.70		5.00	855.97	2.50	1,396.08
น้ำมัน และก๊าซ ธรรมชาติ	จำนวนบริษัท	9	3	11	3	3	4	12
	มูลค่า	142.55	34.98	471.48	137.00	114.00	278.60	10,179.3
การผลิต	จำนวนบริษัท	1			2		1	4
	มูลค่า	3.52			18.72		6.00	65.32
โรงแรมและ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว	จำนวนบริษัท	1				1	1	
	มูลค่า	3.50				15.00	15.25	
พลังงาน	จำนวนบริษัท		1	1				3
	มูลค่า		6,030.00	281.22				8,218.5
รวมจำนวนบริษัท		15	5	12	7	6	7	25
รวมเงินลงทุน		158.28	6,065.68	752.70	172.72	984.76	329.58	19,997.97

ที่มา: <http://www.csostat.gov.mm/Myanmar.asp>

ภาพที่ 2.10 ภาคธุรกิจที่ลงทุนจากต่างประเทศ

สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน

กิจการโทรคมนาคมและไปรษณีย์ รัฐบาลสหภาพเมียนมาร์เป็นผู้ควบคุม กิจการทั้งหมด ในช่วงปี 2550 ได้มีการติดตั้งสายส่งโทรคมนาคมถึง 503,900 สาย เพิ่มขึ้นจาก 447,097 สาย ในปี 2548 แต่ยังไม่เพียงพอ จึงเปิดให้นักลงทุนเอกชนเข้าร่วมดำเนินกิจการโทรศัพท์มือถือ พบว่าในปี 2551 มีประชาชนใช้เพิ่มขึ้นเป็น 214,200 หมายเลข คิดเป็นร้อยละ 0.4 ของประชากรทั้งหมด ถือว่าเป็นสัดส่วนที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่ม CLMV เช่น กัมพูชา มีร้อยละ 18 และ เวียดนาม มีร้อยละ 27 อินเทอร์เน็ต มีสองหน่วยงานหลัก ได้แก่ กระทรวงโทรคมนาคมและไปรษณีย์ (MPT) และ Myanmar Teleport ทั้งนี้เป็นเพราะอินเทอร์เน็ตในสหภาพเมียนมาร์มี

ราคาแพงแต่มีความเร็วต่ำ รวมทั้งมีการตรวจสอบผู้ต้องสงสัยทางการเมืองจากรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์และสั่งปิดกั้นการเข้าเว็บไซต์ต่างชาติบนเครือข่ายสหภาพเมียนมาร์ด้วย ซึ่งด้วยข้อจำกัดเหล่านี้ทำให้มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตค่อนข้างต่ำ โดยพบว่าในปี 2550 มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพียง 40,000 คน หรือคิดเป็นอัตราส่วน 1: 1,000 คน เท่านั้น ในขณะที่เวียดนามมีอัตราส่วนผู้ใช้งานที่สูงสุดในกลุ่ม CLMV คือ 205: 1,000 คน รองลงมาคือ ลาวมี 17: 1,000 คนและประเทศกัมพูชา 5: 1,000 คน

กฎระเบียบด้านการลงทุน/นโยบายส่งเสริมการลงทุน

กฎหมายการลงทุนของสหภาพเมียนมาร์

สหภาพเมียนมาร์ได้ออกกฎหมายการลงทุนต่างชาติ (Myanmar Investment Law: MIL) ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2531 โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การจัดสรรทรัพยากรของประเทศตั้งอยู่บนพื้นฐานของระบบเศรษฐกิจตลาด
2. การส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนและผู้ประกอบการ และส่งเสริมกิจกรรม

ของผู้ประกอบการ

3. การดำเนินการเศรษฐกิจแบบเปิดเพื่อการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ

โดยภายใต้กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Law) ของสหภาพเมียนมาร์ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมและดูแลของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของสหภาพเมียนมาร์ (Myanmar Investment Commission: MIC) มีหลักประกันและการคุ้มครอง ดังนี้

- 3.1 อนุญาตให้นำเงินตราต่างประเทศเข้า - ออกได้

3.2 อนุญาตให้ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในสหภาพเมียนมาร์ส่งเงินกลับได้หลังจากหักภาษีเงินได้ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ

3.3 ธุรกิจที่ดำเนินการภายใต้กฎหมายการลงทุนของต่างชาติจะได้รับการคุ้มครองว่าจะไม่ถูกยึดและครอบครองโดยรัฐและนอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติสามารถเช่าพื้นที่ดำเนินการระยะยาว (Long term lease) ได้จากรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์โดยเช่าพื้นที่ในพื้นที่อุตสาหกรรม (Industries Zone) ของรัฐบาลอยู่ในอัตรา 3 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อตารางเมตรต่อปี

นโยบายการลงทุน

รัฐบาลสหภาพเมียนมาร์มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ (Foreign Direct Investment: FDI) และได้ประกาศใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ หรือ Myanmar Foreign Investment Law (FIL) เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2531 โดยมีเป้าหมายให้นักลงทุนลงทุนในทรัพยากรธรรมชาติของสหภาพเมียนมาร์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านการกระจายรายได้ประชากร พัฒนาฝีมือแรงงาน และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงในประเทศ เป็นต้น

วัตถุประสงค์การลงทุนตามกฎหมาย FIL เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ มีดังนี้

1. เป็นการลงทุนที่ส่งเสริมและขยายการส่งออก
2. เป็นการลงทุนที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและเงินลงทุนจำนวนมาก
3. เป็นการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อสร้างและพัฒนาการใช้เทคโนโลยี
4. เป็นการลงทุนขนาดใหญ่ที่สนับสนุนภาคการผลิตและภาคบริการ
5. เป็นการลงทุนที่สร้างโอกาสการจ้างงานภายในประเทศ
6. เป็นการลงทุนที่มีการทำงานเพื่อพัฒนาและประหยัดพลังงาน
7. เป็นการลงทุนที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศสู่ระดับภูมิภาคได้

การส่งเสริมด้านพลังงาน หมายถึงถึงกิจการผลิตไฟฟ้าจากเขื่อน น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยเฉพาะการผลิตพลังงานจากน้ำมันและก๊าซ ได้รับการส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างชาติมาก เนื่องจากใช้เงินลงทุนจำนวนมากเทคโนโลยีขั้นสูง และใช้ทรัพยากรภายในประเทศทั้งสิ้น หน่วยงานที่รับผิดชอบการผลิตน้ำมันและก๊าซ ได้แก่ กระทรวงพลังงาน และบริษัทน้ำมันและก๊าซสหภาพเมียนมาร์จำกัด (Myanmar Oil and Gas Enterprise: MOGE) การหาแหล่งก๊าซนอกชายฝั่งแห่งใหม่ นักลงทุนต้องทำสัญญาการแบ่งปันผลผลิตกับหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องด้วย

รูปแบบการลงทุน

หน่วยงานรับผิดชอบ คณะกรรมการการลงทุน (Myanmar Investment Commission: MIC) ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบการลงทุนทั้งของชาวสหภาพเมียนมาร์และชาวต่างชาติ โดยเฉพาะการลงทุนจากต่างชาติ จะต้องยื่นขออนุมัติโครงการลงทุนต่อ MIC ภายใต้กฎหมายการลงทุนของต่างชาติ (Foreign Investment Law: FIL) หลังจากนั้น MIC จะส่งมอบให้แก่คณะกรรมการพิจารณาการลงทุนจากต่างชาติ (Foreign Investment Commission: FIC) เป็นผู้พิจารณาอนุมัติโครงการรูปแบบการลงทุน ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ มี 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การลงทุนที่ชาวต่างชาติถือหุ้นร้อยละ 100
2. การร่วมทุน โดยนักลงทุนต่างชาติต้องมีสัดส่วนการลงทุนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ

35 ของมูลค่าการลงทุนรวม มี 2 ประเภท

- 2.1 การร่วมทุนกับรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์
- 2.2 การร่วมทุนกับเอกชนสหภาพเมียนมาร์

สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน

สหภาพเมียนมาร์ประกาศใช้กฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (The Union of Myanmar Foreign Investment Law: FIL) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศและดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในสหภาพเมียนมาร์เพิ่มมากขึ้น โดยรัฐบาลของสหภาพเมียนมาร์ได้ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ นักลงทุนต่างชาติมากมาย ดังนี้

สิทธิประโยชน์ด้านภาษี อาทิ

1. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (Tax Holiday) ในช่วง 3 ปีแรกนับจากปีที่เริ่มดำเนินการ
2. ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้ จากการนำผลกำไรกลับไปลงทุนใหม่ภายในระยะเวลา 1 ปี
3. ธุรกิจส่งออกจะได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้ 50% ของผลกำไรที่ได้จากการส่งออก
4. ได้รับสิทธิในการหักค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D) ออกจากการคำนวณรายได้พึงประเมิน
5. ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีนำเข้าหรือภาษีท้องถิ่นอื่นๆ (Internal Taxes) หรือทั้ง 2 ประเภท ที่เก็บจากการนำเข้าเครื่องจักรและส่วนประกอบอุปกรณ์ เครื่องมือ ชิ้นส่วนและวัสดุต่างๆ ที่ใช้ในการก่อสร้างโครงการ
6. ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีนำเข้าหรือภาษีท้องถิ่นอื่นๆ หรือทั้ง 2 ประเภท ที่เก็บจากการนำเข้าวัตถุดิบในช่วง 3 ปีแรก นับจากปีที่เริ่มดำเนินการ
7. ทางการสหภาพเมียนมาร์ให้สิทธิชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของกิจการภายใน Mingaladon Industrial Park (MIP) และอนุญาตให้ธุรกิจต่างชาติเช่าที่ดิน ใน MIP นานได้ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2591 โดยสามารถเช่าได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเช่าแบบ Full Time, Partial Team หรือเช่ารายปี ขึ้นอยู่กับ ความต้องการของนักลงทุน

กรอบความตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การรวมกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยนันทสารี สุขโต (2553: 193) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า สภาพการณ์แข่งขันในตลาดโลกได้ขยายตัวกว้างขวางมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุสำคัญหลายประการ เช่น การเกิดคู่แข่งใหม่ การแสวงหาความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจจากการดำเนินธุรกิจระดับโลก การที่แต่ละประเทศพยายามเปิดเสรีทางการค้าโดยพยายามลดสิ่งกีดขวางทางการค้าระหว่างกัน เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ตลอดจนการดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดของประเทศกำลังพัฒนาในเวทีการค้าระดับโลกซึ่งยังผลให้ประเทศต่างๆ มีแนวความคิดว่าการดำเนินนโยบายต่างประเทศที่โดดเดี่ยวไม่พึ่งพาประเทศใดนั้น ไม่อาจกระทำได้ในปัจจุบันจะต้องมีการแสวงหาพันธมิตรหรือรวมกลุ่มประเทศที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยการนำประเทศเข้าเป็นหนึ่งในสมาชิกของการรวมกลุ่มทางด้านเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค และระดับโลก เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งในประเทศมีอำนาจในการต่อรองทางการค้าระดับนานาชาติมากขึ้น

ความเป็นมาและเป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) หรือ ประชาคมอาเซียน เป็นเป้าหมายการรวมตัวกันของ ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ประกอบด้วย ไทย พม่า ลาว เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา และ บรูไน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศ รวมถึงจะเป็นการทำให้อาเซียน มีความแข็งแกร่ง มีภูมิทัศน์ทางที่ดี ในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ระดับโลก

ประชาคมอาเซียน เปรียบกับการเป็นครอบครัวเดียวกันของประเทศ สมาชิกอาเซียน ถือกำเนิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 พร้อมกับ มีการร่วมลงนามในปฏิญญาให้เป็นประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายใน พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) พร้อมกับมีการแบ่งประชาคมย่อยออกเป็น 3 ประชาคม หรือ 3 เสาหลัก ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community – APSC)
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC)
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC)

สำหรับ AEC (ASEAN Economic Community) หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เป็นที่รู้จักกันดีนั้น มีเป้าหมายในการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับคู่ค้า และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจระดับโลก รวมถึงมีการยกเว้นภาษีสินค้าบางชนิดให้กับประเทศสมาชิก เพื่อส่งเสริมให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง มั่นคง ประชาชนอยู่ดีกินดี โดยในการประชุมสุดยอดอาเซียน ASEAN Summit ครั้งที่ 8 เมื่อ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ที่ประชุมได้เห็นชอบให้อาเซียนกำหนดทิศทางให้มีการดำเนินงานที่แน่ชัดเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน ได้แก่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจะมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน และจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี และการตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้กำหนดให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ด้วย

พิมพ์เขียวประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)

สำหรับเสาหลักการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี 2558 เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น ในปี 2550 อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้านต่างๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่างๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558 รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้าเพื่อสร้างพันธมิตรระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน อาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์การก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่สำคัญ ดังนี้

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และ
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะให้อาเซียนมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยอาเซียนได้กำหนดกลไกและมาตรการใหม่ ๆ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว เร่งรัดการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในสาขาที่มีความสำคัญลำดับแรก อำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบุคคล แรงงานฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกสถาบันในอาเซียน การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน มี 5 องค์ประกอบหลัก คือ

1. การเคลื่อนย้ายสินค้าเสรี
2. การเคลื่อนย้ายบริการเสรี
3. การเคลื่อนย้ายการลงทุนเสรี
4. การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีขึ้น
5. การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี

ทั้งนี้ อาเซียนได้กำหนด 12 สาขาอุตสาหกรรมสำคัญลำดับแรกอยู่ภายใต้ตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน ได้แก่ เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ไม้ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ การขนส่งทางอากาศ สุขภาพ e-ASEAN ท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ รวมทั้งความร่วมมือในสาขาอาหาร เกษตรและป่าไม้

การเป็นตลาดสินค้าและบริการเดียวจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการผลิตในภูมิภาค และเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนในการเป็นศูนย์กลางการผลิตของโลก และเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานโลก โดยประเทศสมาชิกได้ร่วมกันดำเนินมาตรการต่างๆ ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของอาเซียน ได้แก่ ยกเลิกภาษีศุลกากรให้หมดไป ทขอยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่มีใช่อีก ปรับประสานพิธีการด้านศุลกากรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและง่ายขึ้น ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนธุรกรรม เคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี นักลงทุนอาเซียนสามารถลงทุนได้อย่างเสรีในสาขาอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดให้ เป็นต้น

การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง

เป้าหมายสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนคือ การสร้างภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูงมีความเจริญรุ่งเรืองและมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันมี 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) นโยบายการแข่งขัน (2) การคุ้มครองผู้บริโภค (3) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (IPR) (4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (5) มาตรการด้านภาษี (6) พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ประเทศสมาชิกอาเซียนมีข้อผูกพันที่จะนำกฎหมายและนโยบายการแข่งขันมาบังคับใช้ภายในประเทศ เพื่อทำให้เกิดการแข่งขันที่เท่าเทียมกันและสร้างวัฒนธรรมการแข่งขันของภาคธุรกิจที่เป็นธรรม นำไปสู่การเสริมสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคในระยะยาว

การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน มี 2 องค์ประกอบ คือ (1) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) (2) ความริเริ่มในการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiatives for ASEAN Integration: IAI) ความริเริ่มดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดช่องว่างการพัฒนา ทั้งในระดับ SME และเสริมสร้างการรวมกลุ่มของกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม ให้สามารถดำเนินการตาม

พันธกรณีและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

อาเซียนอยู่ในท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีการเชื่อมต่อระหว่างกันและมีเครือข่ายกับโลกสูง โดยมีตลาดที่พึ่งพากันและอุตสาหกรรมระดับโลก ดังนั้น เพื่อให้ภาคธุรกิจของอาเซียนสามารถแข่งขันได้ในตลาดระหว่างประเทศ ทำให้อาเซียนมีพลวัตเพิ่มขึ้นและเป็นผู้ผลิตของโลก รวมทั้งทำให้ตลาดภายในยังคงรักษาความน่าดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อาเซียนจึงต้องมองออกไปนอกภูมิภาคอาเซียนบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยดำเนิน 2 มาตรการคือ

1. การจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) และความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด (CEP) กับประเทศนอกอาเซียน
2. การมีส่วนร่วมในเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานโลก

ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจพลังงาน

พลังงานไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์สามารถผลิตและจำหน่ายในแก่ภาคราชการ เอกชน และครัวเรือน โดยมีข้อมูล ช่วงฤดูร้อน พฤษภาคม 2556 อยู่ที่ 1,298MW และฤดูฝน ตุลาคม 2556 อยู่ที่ 1,796 MW (Myanmar Electric Power Enterprise: 2013) ซึ่งยังต่ำกว่าความต้องการใช้ไฟฟ้าอย่างมาก กระแสไฟฟ้ายังคงไม่มีเสถียรภาพจากการที่ไฟฟ้าดับบ่อยครั้งมาก และจะเห็นได้ว่าบ้านเรือน หรือกิจการขนาดเล็ก-ใหญ่ จะต้องมีเครื่องกำเนิดกระแสไฟฟ้าประจำอยู่ในสถานที่ของตน ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าในเมืองย่างกุ้ง และเมืองอื่นๆ ยังคงมีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างมาก และยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยจากสถิติแล้วพบว่าสหภาพเมียนมาร์มีความสามารถที่จะจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ผู้ที่ต้องการใช้ไฟฟ้าอยู่ที่ ประมาณ 23% ของประชากรทั้งหมด (59.78 ล้านคน จำนวนครัวเรือน 8.92 ล้านครัวเรือน, Myanmar Engineering Society: 2013) ซึ่งเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนแล้ว มาเลเซีย ไทย และเวียดนามสามารถจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้แก่ประชาชนได้มากกว่า 90% (Myanmar Engineering Society: 2013)

Electricity Connectivity and Consumption (2009) in Selected Asian Nations

	Electrification Rate (%)	Millions without Power	Consumption (kWh/person)
Malaysia	99.4%	0.2	3614
China	99.4%	8	2631
Thailand	99.3%	0.5	2045
Vietnam	97.6%	2.1	918
Indonesia	64.5%	82	590
Bangladesh	41.0%	96	252
Cambodia	24.0%	11	131
Myanmar	13.0%	44	104

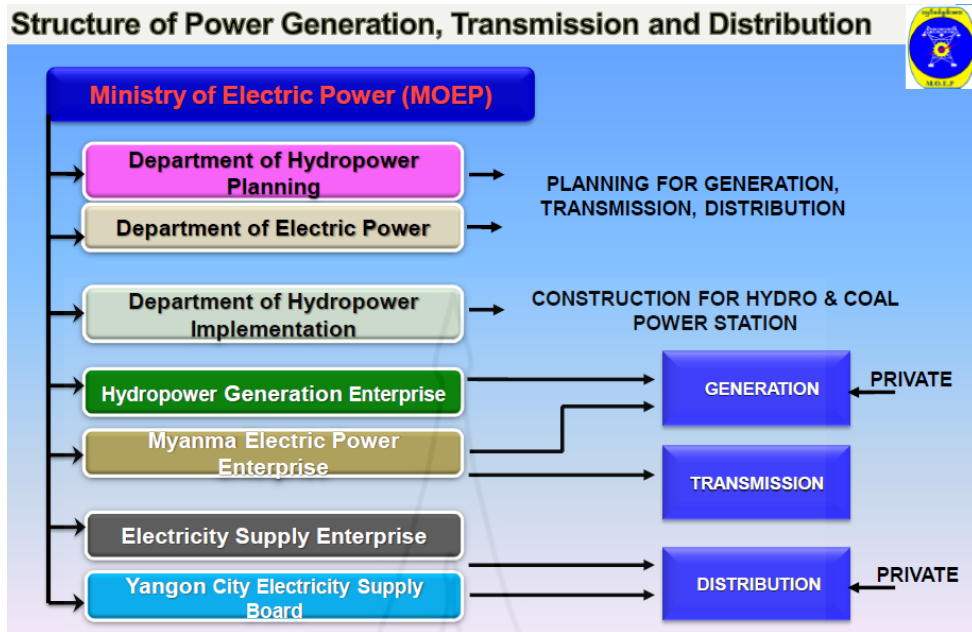
Source: IEA, World Bank

ที่มา: IEA, World Bank

ภาพที่ 2.11 ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของในแต่ละประเทศในปี ค.ศ.2009

เงินลงทุนที่ได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งเงินนอกประเทศสหภาพเมียนมาร์ (Aye San Dar Myo: 2013) ได้แก่ Asian Development Bank (ADB), NEDA, World Bank, JICA, Japan Government, Non Project Grant Aid (Japan Government) and KFW Loan ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเงินทุนให้เปล่าและเงินทุนจากแหล่งเงินกู้ที่ดอกเบี้ยต่ำ

การลงทุนเพื่อปรับปรุงในส่วนของการปรับค่าความสูญเสียของพลังงานไฟฟ้ามีอย่างต่อเนื่อง สืบเนื่องได้จากผลของ YESB Losses ของ พลังงานไฟฟ้าลดต่ำลงเป็นลำดับจากปี 2007 อยู่ที่ 24.35% ลดลงมาอยู่ที่ 17.99% ในปี 2012 (Aye San Dar Myo: 2013) ทำให้เห็นได้ว่าสหภาพเมียนมาร์เร่งเห็นถึงความสำคัญในการลงทุนเพื่อปรับปรุงระบบไฟฟ้าให้มีความมั่นคงและสูญเสีย

ที่มา: Dr.Aye San Dar Myo, Infrastructure of Yangon City Electricity Supply Board

ภาพที่ 2.12 โครงสร้างของ Ministry of Electric Power (MOEP) ในสหภาพเมียนมาร์

โครงสร้างการบริหารกิจการพลังงานไฟฟ้าของสหภาพเมียนมาร์ยังไม่มี ความซับซ้อน เมื่อเปรียบเทียบกับของประเทศไทย ความที่ไม่สลับซับซ้อนเช่นนี้จะส่งผลต่อการเข้าติดต่อ ประสานงานง่าย และรวดเร็ว จากระดับล่างถึงระดับบนมีลำดับขั้นที่ไม่มากจนเกินไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บงอร สุวรรณกาญจกร (2542) ได้ทำการศึกษา การนำเข้าและการส่งออกสินค้าทุนกับการพัฒนาประเทศไทย เพื่อใช้เป็นการศึกษาที่สามารถนำมาเชื่อมโยงกันกับการศึกษาของการพัฒนาประเทศของสหภาพเมียนมาร์ได้ โดยผลของการศึกษาพบว่า สินค้าทุนนำเข้าและสินค้าทุนภายในประเทศมีความสัมพันธ์ทางเดียวกับผลผลิตภายในประเทศเบื้องต้น และเมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์ความยืดหยุ่นของผลผลิตภายในประเทศเบื้องต้นที่มีต่อสินค้าทุนทั้งสอง พบว่าความยืดหยุ่นทางรายได้ของสินค้านำเข้ามีมากกว่าสินค้าทุนภายในประเทศ นั่นคือ อาจกล่าวได้ว่าการผลิตมีความไหวตัวต่อสินค้านำเข้ามากกว่าสินค้าทุนที่สร้างขึ้นจากภายในประเทศ

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกด้านการตลาดที่ประกอบด้วย ด้านลูกค้า ด้านผู้จัดจำหน่าย ด้านทักษะ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านขั้นตอนการทำงาน และด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จทางการตลาดของงานก่อสร้างตามมาตรฐานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ประกอบด้วยด้านอัตราการเติบโตและด้านการเพิ่มของสินทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยศักยภาพของผู้ประกอบการก่อสร้างไทยตามมาตรฐานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ประกอบด้วยด้านมาตรฐานและด้านกฎหมาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จทางการตลาดของงานก่อสร้างตามมาตรฐานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ประกอบด้วยด้านอัตราการเติบโตและด้านการเพิ่มของสินทรัพย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิมพ์พิศา สังข์สุวรรณ (2555) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจก่อสร้างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า พื้นฐานการศึกษา ความมุ่งมั่นตั้งใจ ความซื่อสัตย์ สุขภาพ ความเป็นผู้นำ และความรับผิดชอบมีผลต่อคุณภาพ และมาตรฐานผลงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พื้นฐานการศึกษาของภาษาอังกฤษที่ไม่มีผลต่อคุณภาพและมาตรฐานผลงานเนื่องจากผู้วิจัยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจก่อสร้างที่ประกอบธุรกิจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยปกติแล้วจะใช้การติดต่อสื่อสารกันด้วยภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติไทย เพราะฉะนั้นการที่ผู้ประกอบการไม่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษจึงไม่มีผลต่อคุณภาพ และมาตรฐานผลงานของธุรกิจก่อสร้าง

สมเกียรติ อ่อนวิมล (2554) การที่จะประกอบธุรกิจในท้องถิ่นในประเทศใด หรือติดต่อสื่อสารกับใคร ก็จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาของชาตินั้น หากจะมาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ก็ต้องมีความรู้ในภาษาไทยด้วย

ความสามารถในการบริหารทรัพยากร (คน เงิน วัสดุ เครื่องจักร) รู้จักคู่แข่ง รู้จักลูกค้า รู้จักเลือกตลาด รู้วิธีการสื่อสารมีผลต่อคุณภาพ และมาตรฐานผลงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เครื่องข่ายวิสาหกิจและเครือข่ายธุรกิจมีผลต่อคุณภาพ และมาตรฐานผลงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เครื่องข่ายวิสาหกิจ คือการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันซึ่งจะนำไปสู่ความเชื่อถือไว้วางใจ เป็นความร่วมมือบนพื้นฐานของการแข่งขันมุ่งกำหนดกลไกราคาหรือปริมาณ เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ในบรรดาห่มุ่สมาชิก และประสิทธิภาพโดยรวม คุณภาพ และมาตรฐานผลงานมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักรัฐพร ปางปัญญาคุณชัย (2545) ได้ทำการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปและปัจจัยการแข่งขันของอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย

ปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปที่มีผลกระทบต่อ การส่งออกผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ในความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีดังต่อไปนี้ 1. สภาพแวดล้อมด้านการเมืองและกฎหมาย คือความมั่นคงและมีเสถียรภาพของประเทศคู่ค้า 2. สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ คืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ 3. สภาพแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยี คือการพัฒนาของระบบสื่อสารและโทรคมนาคม ปัจจัยการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทยมากที่สุด 3 อันดับแรก ในความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีดังต่อไปนี้ 1. การมีสินค้าหรือบริการที่สามารถทดแทนกันได้ 2. ความรุนแรงของสภาวะการแข่งขันภายในอุตสาหกรรม คือจำนวนคู่แข่ง 3. การเข้าสู่อุตสาหกรรมของกลุ่มแข่งขันใหม่ คือต้นทุนในการเปลี่ยนแหล่งซื้อสินค้า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของการส่งออกผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทยในระหว่างปี พ.ศ.2542-2544 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราการเจริญเติบโตของมูลค่าการส่งออก คือ ภาวะเงินเฟ้อ วิธีการดำเนินชีวิตของผู้บริโภคและการพัฒนาเครื่องจักรและเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต ส่วนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออัตราการเจริญเติบโตของการส่งออกผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราการเจริญเติบโตของมูลค่าการส่งออกคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ระดับการศึกษา อัตราการขยายตัวของจำนวนประชากร ความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของประเทศคู่ค้า และการสนับสนุนให้มีการจดสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ทางเทคโนโลยี ปัจจัยการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกของสินค้าผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทยในทิศทางเดียวกันคือ การลองเลียนแบบสินค้า ระดับของเงินลงทุนและความสามารถในการจัดหาเงินทุนของบริษัท ปัจจัยการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกของสินค้าผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทยในทิศทางตรงกันข้ามคือ ความมีเอกลักษณ์ของสินค้าของผู้ผลิต การมีผู้ผลิตรายใหญ่เป็นผู้ซื้อในตลาด และอำนาจการต่อรองของผู้ซื้อ ส่วนการมีสินค้าหรือบริการที่สามารถทดแทนกันได้ และอำนาจการต่อรองของผู้ขายวัตถุดิบ ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเจริญเติบโตของมูลค่าการส่งออก

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (2541) สหภาพเมียนมาร์เป็นประเทศที่มีพื้นที่มากที่สุดในประเทศกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ อันได้แก่ มณฑลยูนนานของสาธารณรัฐประชาชนจีน กัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) เวียดนาม สหภาพเมียนมาร์ และประเทศไทย โดยมีพื้นที่ประมาณ 677,000 ตารางกิโลเมตร

ภาคเหนือพื้นที่เป็นภูเขาสูงปกคลุมด้วยป่าไม้ ภาคกลางเป็นพื้นที่ป่าไม้ ภาคใต้เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีชายแดนติดต่อกับประเทศอินเดีย สาธารณรัฐประชาชนจีน ไทย อ่าวเบงกอล และทะเลอันดามัน ในปัจจุบัน สหภาพเมียนมาร์มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 48 ล้านคน ในอดีตแรงงานจำนวนมากเป็นพวกแรงงานไร้ฝีมือ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากการปิดประเทศ เป็นเวลานานของสหภาพเมียนมาร์ ทำให้แรงงานในประเทศขาดการฝึกฝน ขาดประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และขาดความเข้าใจในระบบการค้าเสรี ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม สหภาพเมียนมาร์เป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ และมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าอย่างมาก โดยเฉพาะพลังน้ำ ถ่านหิน และก๊าซธรรมชาติ ประกอบกับ นับตั้งแต่ปลายปี 2531 เป็นต้นมา หลังจากที่รัฐบาลของสหภาพเมียนมาร์ ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบริหารประเทศจากระบบการวางแผนจากส่วนกลางเป็นระบบเศรษฐกิจแบบเสรีมากขึ้น โดยดำเนินมาตรการสนับสนุนด้านการค้าเสรี และเปิดโอกาสให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุน เพื่อส่งเสริมการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้มีผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการพัฒนาโครงการผลิตพลังงานไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์ ทั้งในแง่การตอบสนองต่อความต้องการใช้ภายในประเทศและการส่งออกไฟฟ้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งการจัดองค์กรสาขาพลังงานไฟฟ้าของสหภาพเมียนมาร์กระทรวงการไฟฟ้าแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Ministry of Electric Power: MOEP) ประกอบด้วย 2 หน่วยงานใหญ่ที่สำคัญได้แก่ กรมพลังงานไฟฟ้า (Department of Electric Power) และการไฟฟ้าแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Myanmar Electric Power Enterprise: MEPE) กระทรวงการไฟฟ้าเป็นหน่วยงานที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2540 โดยสภาเพื่อการพัฒนาและสันติภาพของรัฐ (The State Peace and Development Council) ได้มีคำสั่งที่ 1/97 ให้แยกงานด้านไฟฟ้าออกมาต่างหากจากกระทรวงพลังงาน (Ministry of Energy: MOE) ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานในสาขาพลังงานไฟฟ้ามีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สำหรับภารกิจหลักของกรมพลังงานไฟฟ้า ซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่ที่เพิ่งจะถูกจัดตั้งขึ้นพร้อมๆ กับการจัดตั้งกระทรวงฯ มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนโยบายและการวางแผนด้านกิจกรรมไฟฟ้าของประเทศ และทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการฯ ของกระทรวงการไฟฟ้า โดยจะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับนโยบายพลังงานไฟฟ้าของประเทศ ในส่วนของการไฟฟ้าแห่งสหภาพเมียนมาร์จะมีหน้าที่ความรับผิดชอบที่สำคัญในการดำเนินการด้านการวางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง และการซ่อมบำรุงโรงไฟฟ้า ทั้งนี้เพื่อพัฒนาและจัดหาพลังงานไฟฟ้าให้แก่ประเทศอย่างเพียงพอ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2554) รัฐบาลมีนโยบายในการเปิดประเทศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศในภาคการผลิตต่างๆ ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตของพม่าเริ่มเติบโตขึ้นในทุกๆ ปีที่ผ่านมา ตัวเลขการส่งออกของพม่าที่เพิ่มขึ้นทุกปีแสดงให้เห็น

เห็น ถึงการค้ากลับต่างประเทศที่สูงขึ้น ส่วนด้านกฎหมายพม่าได้มีการออกกฎหมายการลงทุนของ นักลงทุนต่างชาติ ภายใต้กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Law) ของพม่า ซึ่งอยู่ในการควบคุมและดูแลของคณะกรรมการการลงทุนของพม่า (Myanmar Investment Commission - MIC) ซึ่งเป้าหมายของกฎหมายการลงทุนต่างประเทศ เพื่อให้การสนับสนุนและ ขยายการส่งออก การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้การลงทุนอย่างมาก สนับสนุนการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ให้การสนับสนุนและให้การช่วยเหลือการผลิตและภาค บริการที่มีเงินลงทุนสูง และเปิดโอกาสให้กับการจ้างงานจำนวนมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงาน” ในครั้งนี้ใช้ตัวแปรต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในแบบจำลองการศึกษา โดย การวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงข้อมูลบางส่วนซึ่งได้เก็บรวบรวมจากข้อมูลทุติยภูมิ จากหนังสือ วารสารและสื่ออินเทอร์เน็ต จากหน่วยงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงต่างประเทศ และอื่นๆ อีกหลายแห่ง โดยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ นักธุรกิจชาวไทยที่มาลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงแต่ไม่เกิน 200 บริษัท
2. กลุ่มตัวอย่างที่กำหนด คือ นักธุรกิจชาวไทยที่มาลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Selection) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 120 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามโดยมีตัวแปรต้นและตัวแปรตาม มาหาค่าทางสถิติเชิงพรรณนา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาขอบเขตของเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างแบบสอบถาม ได้แก่ ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ซึ่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการให้บริการทางด้านวิศวกรรม บทความจากวารสาร หนังสือพิมพ์ และเอกสารทั้งของหน่วยงานราชการและเอกชนอื่นๆ ได้แก่ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงต่างประเทศ สำนักงานส่งเสริมการลงทุน โดยได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทั่วไป และปัจจัยการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงาน

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามโดยใช้คำถามแบบปิด (Close Question) ซึ่งเป็นลักษณะคำถามให้เลือกตอบแบบหลายรูปแบบ การเรียงลำดับ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการหรือบุคคลที่มีธุรกิจทางด้านพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ ได้แก่ อายุของกิจการ ขนาดของกิจการ จำนวนพนักงาน โดยเป็นลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการ หรือบุคคลที่มีธุรกิจทางด้านพลังงานในสหภาพเมียนมาร์โดยใช้หลักความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอก และโอกาสหรืออุปสรรคการลงทุน โดยใช้สเกลความสำคัญในการสนับสนุนการแข่งขัน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (Rating Scales) โดยใช้เครื่องหมาย \surd ในช่องตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการหรือบุคคลที่มีธุรกิจทางด้านพลังงานไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์ โดยใช้หลักความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอก และโอกาสการลงทุน โดยใช้สเกลความสำคัญในการสนับสนุนการแข่งขัน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (Rating Scales) โดยใช้เครื่องหมาย \surd ในช่องตามความคิดเห็นของผู้ตอบ

ขั้นที่ 3 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม มีการดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ และได้ปรับปรุงแก้ไขสำนวนคำชี้แจงต่างๆ ในแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้เจ้าของกิจการหรือผู้ประกอบการที่มีธุรกิจ ในอุตสาหกรรมพลังงานไฟฟ้าในสหภาพเมียนมาร์เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา จำนวน 2 ชุด

3. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้จัดการหรือวิศวกร หรือเจ้าของกิจการที่เป็นผู้ประกอบการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดแหล่งข้อมูลไว้ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งได้จากแบบสอบถามผู้ประกอบการ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบไว้ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยมีการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนออกไปเก็บข้อมูลจริง จำนวนข้อมูลทั้งหมด 114 ชุด โดยให้ตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Data Secondary) ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ คือ ตำราทางวิชาการ การศึกษาค้นคว้าเฉพาะบุคคล เอกสารงานวิจัยที่ผ่านมา และข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อนำมาประมวล กำหนดแนวกรอบทฤษฎี และแนวคิดในการออกแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลข้อมูลจะนำข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและแนะนำมาวิเคราะห์เบื้องต้น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งเป็นชุดโปรแกรมสถิติเพื่อสังคมศาสตร์ Statistical Package for the Social Sciences หรือชื่อย่อว่า SPSS ประกอบกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และเอกสารต่างๆ ที่ได้รับการสำรวจเบื้องต้นมาใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Approach) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Approach) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1: สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ และความถี่

ตอนที่ 2: สอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ โดยใช้วิธีการให้คะแนนความสำคัญ (Weighting Scale) ซึ่งได้กำหนดคะแนนแต่ละระดับความสำคัญ ดังนี้

มากที่สุด	=	5 คะแนน
มาก	=	4 คะแนน
ปานกลาง	=	3 คะแนน
น้อย	=	2 คะแนน
น้อยที่สุด	=	1 คะแนน

โดยจะให้คะแนนความสำคัญเป็น บวก (+) ในกรณีที่เป็น โอกาส และให้ค่าคะแนนความสำคัญเป็นลบ (-) ในกรณีที่เป็นอุปสรรค

เกณฑ์การแปลค่าคะแนนของแต่ละระดับความสำคัญ ดังนี้

คะแนน	ระดับความสำคัญ
4.01 – 5.00	หมายถึง เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด
3.01 – 4.00	หมายถึง เป็นโอกาสในการลงทุนมาก
2.01 – 3.00	หมายถึง เป็นโอกาสในการลงทุนปานกลาง
1.01 – 2.00	หมายถึง เป็นโอกาสในการลงทุนน้อย

อัตราชั้น	ระดับความสำคัญ
(-) 1.00 – 1.00	หมายถึง ไม่เป็นทั้งโอกาสหรืออุปสรรคในการลงทุนมาก
(-) 1.01 – (-) 2.00	หมายถึง เป็นอุปสรรคในการลงทุนน้อย
(-) 2.01 – (-) 3.00	หมายถึง เป็นอุปสรรคในการลงทุนปานกลาง
(-) 3.01 – (-) 4.00	หมายถึง เป็นอุปสรรคในการลงทุนมาก
(-) 4.01 – (-) 5.00	หมายถึง เป็นอุปสรรคในการลงทุนมากที่สุด

ตอนที่ 3: สอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ โดยกำหนดเกณฑ์การวัดระดับความคิดเห็นว่า ถ้าชุดคำถามให้เสนอความคิดเห็นที่ส่งผลต่อโอกาสที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.00 ถือว่าเป็นโอกาส ถ้าต่ำกว่า 2.99 ลงมา ถือได้ว่าเป็นอุปสรรค แต่หากชุดคำถามให้เสนอความคิดเห็นที่ส่งผลต่ออุปสรรคที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.00 ถือว่าเป็นอุปสรรค ถ้าต่ำกว่า 2.99 ถือว่าเป็นโอกาสต่อการลงทุน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เรื่อง ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงาน ได้ทำการศึกษาในช่วงตั้งแต่เดือนเมษายน ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557 จำนวน 3 เดือน โดยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของประชากรที่ตอบแบบสอบถาม กลับมาจำนวน 114 ชุด นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ สามารถนำเสนอผลการศึกษาโอกาสในการลงทุน กลุ่มพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ ออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนองค์การ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นการแสดงผลของสภาพแวดล้อมในระดับมหภาคโดยแบ่งออก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมืองและกฎหมาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเทคโนโลยี และด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยค่าที่ได้จะแสดงออกมาเป็นระดับของโอกาสหรืออุปสรรค และกลุ่มที่ 2 เป็นการแสดงผลของสภาพ การแข่งขันในอุตสาหกรรม ได้แก่ การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ การแข่งขันภายใน อุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม อำนาจต่อรองของลูกค้าหรือผู้ที่รับบริการ ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ สินค้า ทดแทน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ โดยแสดงผลเป็นระดับความคิดเห็น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนองค์การ

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนองค์การของโอกาสในการลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพ เมียนมาร์ มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนองค์การ

ปัจจัยส่วนองค์การ	จำนวน	ร้อยละ
สถานะของท่าน		
เจ้าของกิจการ / ผู้ลงทุน / ผู้ถือหุ้น	13	11.40
ผู้บริหาร	6	5.30
พนักงาน / ผู้ปฏิบัติงาน	95	83.30
รวม	114	100.0
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของบริษัทของท่าน จนถึงปัจจุบัน		
น้อยกว่า 5 ปี	14	12.30
5 – 10 ปี	40	35.10
11 – 15 ปี	27	23.70
15 ปี ขึ้นไป	33	28.90
รวม	114	100.0
ทุนจดทะเบียนของบริษัทของท่าน		
ไม่เกิน 1,000,000 บาท	10	8.80
1,000,001 – 5,000,000 บาท	27	23.70
5,000,001 – 10,000,000 บาท	32	28.10
มากกว่า 10,000,000 บาท	45	39.50
รวม	114	100.0
จำนวนพนักงานในบริษัทของท่าน		
ไม่เกิน 10 คน	17	14.90
11 – 30 คน	37	32.50
31 – 50 คน	22	19.30
มากกว่า 50 คน	38	33.30
รวม	114	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนองค์การ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาของบริษัทที่เริ่มดำเนินการในสหภาพเมียนมาร์		
น้อยกว่า 5 ปี	66	57.90
5 - 10 ปี	36	31.60
11 - 15 ปี	4	3.50
15 ปี ขึ้นไป	8	7.0
รวม	114	100.0
วิธีการเข้าสู่ตลาดสหภาพเมียนมาร์ของบริษัทท่าน		
การส่งออก สินค้าหรือบริการ สู่สหภาพเมียนมาร์ (Exporting to Host Country)	23	20.20
การทำธุรกิจระหว่างประเทศเฉพาะ โครงการ (Turnkey Project to Host Country)	36	31.60
การร่วมทุนระหว่างประเทศ (Joint Venture)	17	14.90
การลงทุน โดยบริษัทแม่ทั้งหมด (Wholly Owned Subsidiary)	1	0.90
การร่วมมือ ในรูปแบบสัญญาตัวแทนในการ จำหน่าย (Alliance /Agent/Distributor/Sales Representative agreement)	37	32.50
รวม	114	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงานหรือผู้ปฏิบัติของ บริษัทในธุรกิจพลังงาน คิดเป็นร้อยละ 83.30 และธุรกิจดำเนินงานอยู่ในสหภาพเมียนมาร์ มี ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจตั้งแต่ 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.10 และมีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.50 อีกทั้งบริษัทมีจำนวนพนักงานที่อยู่ในความดูแลมากกว่า 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 โดยธุรกิจส่วนมากมีประสบการณ์ในการดำเนินกิจการในสหภาพเมียนมาร์ น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.90 และมีวิธีการเข้าสู่ตลาดสหภาพเมียนมาร์ ด้วยการร่วมมือใน รูปแบบสัญญาตัวแทนในการจำหน่าย เป็นลำดับแรกคิดเป็นร้อยละ 32.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

ตารางที่ 4.2 ร้อยละของสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมาย จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับโอกาสในการลงทุน					ระดับอุปสรรคในการลงทุน					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
		ร้อยละ					ร้อยละ						
1	สภาพแวดล้อมด้านการเมืองและกฎหมาย											1.47	
1.1	กฎหมายส่งเสริมการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์	0.0	1.8	36.8	60.5	0.9	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	3.61	1
1.2	กฎหมายในการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติในสหภาพเมียนมาร์	0.9	4.4	63.2	21.1	0.0	0.0	0.0	1.8	8.8	0.0	2.43	2
1.3	กฎหมายภาษีอากรต่างๆ ในสหภาพเมียนมาร์	0.0	5.3	65.8	0.9	0.0	0.0	26.3	1.8	0.0	0.0	1.54	5
1.4	กฎหมายแรงงาน ในสหภาพเมียนมาร์	1.8	3.5	59.6	0.9	0.0	0.9	19.3	12.3	1.8	0.0	1.08	6
1.5	ข้อกีดกันทางการค้าของสหภาพเมียนมาร์	0.0	7.9	3.5	1.8	0.9	0.0	34.2	6.1	39.	6.1	2.38	7
1.6	เสถียรภาพของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์	1.8	6.1	16.7	44.7	0.0	4.4	5.3	21.1	0.0	0.0	1.65	4
1.7	นโยบายของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์	0.0	28.	59.6	0.0	1.8	3.5	4.4	1.8	0.0	0.0	2.28	3
												9	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ประกอบการมองว่ากฎหมายส่งเสริมการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.61) รองลงมาคือ กฎหมายในการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติในสหภาพเมียนมาร์ โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.43) และอันดับสามคือ นโยบายของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.28) ส่วนสภาพแวดล้อมด้านการเมืองและกฎหมายของสหภาพเมียนมาร์ ผู้ประกอบการเห็นว่ายังคงอยู่ในระดับที่ส่งผลต่อโอกาสในการลงทุน “น้อย” (ค่าเฉลี่ย 1.47)

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับโอกาสในการลงทุน					ระดับอุปสรรคในการลงทุน					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
		ร้อยละ					ร้อยละ						
2	สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ											2.19	
2.1	อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์	0.0	0.9	22.8	23.7	51.8	0.0	0.9	0.0	0.0	0.0	4.22	2
2.2	อัตราดอกเบี้ยและนโยบายการเงินของสหภาพเมียนมาร์	0.0	64.0	3.5	6.1	0.0	0.0	18.4	0.0	7.9	0.0	1.03	5
2.3	การใช้จ่ายของภาครัฐ	0.9	67.5	2.6	0.9	0.0	0.0	19.3	8.8	0.0	0.0	0.82	7
2.4	นโยบายการว่างงาน	0.9	66.7	18.4	3.5	0.0	0.0	0.9	9.6	0.0	0.0	1.73	4
2.5	อัตราแลกเปลี่ยน	1.8	66.7	6.1	16.7	0.0	0.0	8.8	0.0	0.0	0.0	2.03	3
2.6	อัตราเงินเฟ้อ	1.8	65.8	6.1	0.0	0.0	0.9	25.4	0.0	0.0	0.0	1.0	6
2.7	สหภาพเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของ AEC	0.0	1.8	1.8	39.5	57.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.52	1

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สหภาพเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของ AEC เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.52) รองลงมาคือ อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์ โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.22) และอันดับสาม คือ อัตราแลกเปลี่ยน โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.03) ส่วนสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์ผู้ประกอบการมองว่าคงอยู่ในระดับที่ส่งผลต่อโอกาสในการลงทุนในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19)

ตารางที่ 4.4 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับโอกาสในการลงทุน					ระดับอุปสรรคในการลงทุน					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
		ร้อยละ					ร้อยละ						
3	สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม											3.82	
3.1	จำนวนประชากรที่มีมาก	0.0	0.0	16.0	42.0	56.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.35	2
3.2	ระดับการศึกษาของประชากรสหภาพเมียนมาร์	0.0	6.1	16.7	69.3	0.0	0.0	0.0	0.0	7.9	0.0	3.08	5
3.3	สภาพการเปลี่ยนแปลงของความเป็นอยู่ และ Lifestyle	0.0	1.8	6.1	72.8	10.5	0.9	0.0	7.9	0.0	0.0	3.41	4
3.4	อัตราการเพิ่มประชากร	2.6	0.0	21.9	67.5	7.9	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	3.78	3
3.5	ความคุ้นเคยในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณี ระหว่างพม่ากับไทย	0.0	3.5	5.3	33.3	57.9	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.46	1

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคุ้นเคยในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณี ระหว่างพม่ากับไทย เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.46) รองลงมา คือ จำนวนประชากรที่มีมาก โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.35) และอันดับสาม คือ อัตราการเพิ่มประชากร โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.78) ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมผู้ประกอบการมองว่าส่งผลต่อโอกาสในการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.82)

ตารางที่ 4.5 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านสภาพเทคโนโลยี จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรค
ในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับโอกาสในการลงทุน					ระดับอุปสรรคในการลงทุน					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
		ร้อยละ					ร้อยละ						
4	สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี											3.50	
4.1	มีโครงการก่อสร้างทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ในประเทศ	0.9	1.8	8.8	34.2	54.4	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.39	1
4.2	การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยและรวดเร็ว	5.3	21.9	37.7	27.2	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	7.9	2.32	3
4.3	มีภูมิประเทศที่ติดกับประเทศไทย เดินทางไปมาได้สะดวก	0.9	0.0	6.1	26.3	58.8	0.0	0.0	0.0	0.0	7.9	3.79	2

จากตารางที่ 4.5 พบว่า การมีโครงการก่อสร้างทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ในประเทศ เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.39) รองลงมา คือ มีภูมิประเทศที่ติดกับประเทศไทย เดินทางไปมาได้สะดวก โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.79) และลำดับสาม คือ การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย และรวดเร็ว โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.32) ส่วนสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีผู้ประกอบการเห็นว่าส่งผลต่อโอกาสในการลงทุนอยู่ในระดับ “สูง” (ค่าเฉลี่ย 3.50)

ตารางที่ 4.6 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ จำแนกตามระดับโอกาสและอุปสรรคในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับโอกาสในการลงทุน					ระดับอุปสรรคในการลงทุน					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
		ร้อยละ					ร้อยละ						
5	สภาพแวดล้อมด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ											4.21	
5.1	มีทรัพยากรทางธรรมชาติ หลากหลายและมาก	0.0	0.0	3.5	32.5	64.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	4.21	1

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักลงทุนมองว่าเป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.21)

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
ร้อยละ								
1	สภาพแวดล้อมด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่							
1.1	ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาเยอะในอุตสาหกรรมพลังงาน	0.0	2.6	15.8	81.6	0.0	3.79	1
1.2	อุปสรรคในการเข้ามาของกลุ่มรายใหม่มีไม่มาก	0.0	3.5	69.3	27.2	0.0	3.24	2
1.3	อุปสรรคในการเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์สามารถฝ่าฟันได้ง่าย	8.8	64.9	26.3	0.0	0.0	2.18	3

หมายเหตุ: การแปลค่าในข้อที่ 1.1, 1.2 และ 1.3 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่ออุปสรรค และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่อโอกาส

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักลงทุนเห็นว่าหากมีผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาเยอะในอุตสาหกรรมพลังงานจะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการลงทุน และทำให้การลงทุนในอุตสาหกรรมพลังงานไม่มีความน่าสนใจต่อการลงทุน โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.79) รองลงมาคือ อุปสรรคในการเข้ามาของกลุ่มรายใหม่มีไม่มาก โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.24)

และอุปสรรคในการเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์สามารถฝ่าฟันได้ง่าย โดยมีความคิดเห็นในระดับ “น้อย” (ค่าเฉลี่ย 2.18) หรือกล่าวได้ว่า การเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์สามารถฝ่าฟันได้ยาก ซึ่งส่งผลต่อโอกาสในการลงทุนในอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.8 ร้อยละของสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
		ร้อยละ						
2	สภาพแวดล้อมด้านการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม							
2.1	คู่แข่งในอุตสาหกรรมพลังงาน มีเป็นจำนวนมาก	0.0	61.4	34.2	3.5	0.9	2.44	2
2.2	คู่แข่งในอุตสาหกรรมมีขีด ความสามารถสูงในการแข่งขัน	0.0	61.4	32.5	5.3	0.9	2.46	1

หมายเหตุ: การแปลค่าในข้อที่ 2.1 และ 2.2 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่ออุปสรรค และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่อโอกาส

จากตารางที่ 4.8 พบว่านักลงทุนเห็นว่าหากมีคู่แข่งในอุตสาหกรรมพลังงานที่มีขีดความสามารถสูงในการแข่งขันในอุตสาหกรรมพลังงาน จะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการลงทุน โดยมีความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.46) รองลงมา คือ คู่แข่งในอุตสาหกรรมพลังงานมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งถือเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนในธุรกิจพลังงาน โดยมีความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.44)

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าคู่แข่งในอุตสาหกรรมยังคงมีจำนวนไม่มากนัก และคู่แข่งที่อยู่ในอุตสาหกรรมยังไม่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงมากนัก

ตารางที่ 4.9 ร้อยละของสภาพการแข่งขันในระดับอุตสาหกรรมด้านอำนาจต่อรองของลูกค้าหรือผู้ให้บริการ จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
ร้อยละ								
3	สภาพแวดล้อมภายนอกด้านอำนาจต่อรองของลูกค้าหรือผู้ให้บริการ							
3.1	ลูกค้ามีอำนาจต่อรองสูงในอุตสาหกรรม	0.9	4.4	7.9	86.8	0.0	3.81	1
3.2	ลูกค้าไม่ยึดติดกับผู้ขายแต่ละราย เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา	0.0	2.6	28.9	68.4	0.0	3.66	2
3.3	ลูกค้ามีผู้ขายให้เลือกหลายราย	0.0	12.3	76.3	9.6	1.8	3.01	3

หมายเหตุ: การแปลค่าในข้อที่ 3.1, 3.2 และ 3.3 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่ออุปสรรค และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่อโอกาส

จากตารางที่ 4.9 ผู้ประกอบการเห็นว่าหากลูกค้ามีอำนาจต่อรองสูงในอุตสาหกรรม จะทำให้เกิดอุปสรรคต่อการลงทุน โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.81) รองลงมาคือลูกค้าไม่ยึดติดกับผู้ขายแต่ละราย เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.66) และลูกค้ามีผู้ขายให้เลือกหลายราย โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.01)

ตารางที่ 4.10 ร้อยละของสภาพการแข่งขันในระดับอุตสาหกรรมด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
ร้อยละ								
4	สภาพแวดล้อมด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers)							
4.1	ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) มีอำนาจต่อรองสูง	0.0	59.6	10.5	28.9	0.9	2.71	1
4.2	การพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์มีสูง	0.9	61.4	7.9	28.9	0.9	2.68	2

หมายเหตุ: การแปลค่าในข้อที่ 4.1 และ 4.2 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่ออุปสรรค และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่อโอกาส

จากตารางที่ 4.10 นักลงทุนเห็นว่าผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) มีอำนาจต่อรองสูง โดยมีความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.71) และการพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์มีสูง โดยมีความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.68)

ซึ่งทั้งสองปัจจัยส่งผลต่อโอกาสในการลงทุน โดยความคิดเห็นของผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าการพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์ไม่สูงและผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) มีอำนาจต่อรองไม่สูง

ตารางที่ 4.11 ร้อยละของสภาพการแข่งขันในระดับอุตสาหกรรมด้านสินค้าทดแทน จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย		
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
ร้อยละ								
5	สภาพแวดล้อมด้านสินค้าทดแทน							
5.1	สินค้าทดแทนมีอิทธิพลในอุตสาหกรรม	0.9	71.1	20.2	7.0	0.9	2.36	2
5.2	สินค้าชนิดที่จะใช้ทดแทนพลังงานหายาก	1.8	0.9	24.6	10.5	62.3	3.32	1

หมายเหตุ: การแปลค่าในข้อที่ 5.1 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่ออุปสรรค และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่อโอกาส ในข้อที่ 5.2 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่อโอกาส และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่ออุปสรรค

จากตารางที่ 4.11 นักลงทุนเห็นว่าสินค้าชนิดที่จะใช้ทดแทนพลังงานหายาก โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มาก” (ค่าเฉลี่ย 3.32) และ สินค้าทดแทนมีอิทธิพลในอุตสาหกรรม โดยมีความคิดเห็นในระดับ “ปานกลาง” (ค่าเฉลี่ย 2.36)

หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาสในสภาพแวดล้อมด้านสินค้าทดแทน อันดับที่หนึ่ง คือสินค้าทดแทนไม่มีอิทธิพลในอุตสาหกรรม และอันดับที่สอง คือสินค้าชนิดที่จะใช้ทดแทนพลังงานหายาก

ตารางที่ 4.12 ร้อยละของสภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ จำแนกตามระดับความคิดเห็นในการลงทุนของธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

ข้อ	ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น				ค่าเฉลี่ย		
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย	ลำดับที่
ร้อยละ								
6	สภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ							
6.1	การแทรกแซงของผู้มีอิทธิพลในอุตสาหกรรมมีมาก	0.9	1.8	2.6	28.9	65.8	4.56	2
6.2	ธุรกิจไฟฟ้าในพม่ามีการแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลมาก	0.0	0.9	4.4	29.8	64.9	4.59	1

หมายเหตุ: การแปลค่าในข้อที่ 6.1 และ 6.2 มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.00 จะส่งผลต่ออุปสรรค และถ้าต่ำกว่า 2.99 จะส่งผลต่อโอกาส

จากตารางที่ 4.12 นักลงทุนเห็นว่า ธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์มีการแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลมากโดยมีความคิดเห็นในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.59) รองลงมาคือ การแทรกแซงของผู้มีอิทธิพลในอุตสาหกรรมมีมาก โดยมีความคิดเห็นในระดับ “มากที่สุด” (ค่าเฉลี่ย 4.56) ซึ่งจะส่งผลต่ออุปสรรคในการลงทุนในอุตสาหกรรม

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงโอกาสในการลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ทำการศึกษาในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ.2557 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2557 จำนวน 3 เดือน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 114 ชุด จากนั้นนำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งสามารถสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปการวิจัย

สรุปผลการศึกษาจากปัจจัยแต่ละด้าน พบว่า

1. ด้านปัจจัยส่วนองค์กร จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นพนักงานหรือผู้ปฏิบัติของบริษัทในธุรกิจพลังงานและดำเนินงานอยู่ในสหภาพเมียนมาร์ มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจตั้งแต่ 5-10 ปี มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท บริษัทมีจำนวนพนักงานที่อยู่ในความดูแลมากกว่า 50 คน ธุรกิจส่วนมากมีประสบการณ์ในการดำเนินกิจการในสหภาพเมียนมาร์น้อยกว่า 5 ปี ธุรกิจมีวิธีการที่จะเข้าสู่ตลาดสหภาพเมียนมาร์ด้วยการร่วมมือในรูปแบบสัญญาตัวแทนในการจำหน่าย เป็นลำดับแรก รองลงมาคือการทำธุรกิจระหว่างประเทศ เฉพาะ โครงการ

2. ด้านกฎหมายและการเมือง ปัจจัยภายนอกด้านกฎหมายและการเมือง ประกอบด้วย กฎหมายส่งเสริมการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ กฎหมายในการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติในสหภาพเมียนมาร์ กฎหมายภาษีอากรต่าง ๆ ในสหภาพเมียนมาร์ กฎหมายแรงงานในสหภาพเมียนมาร์ ข้อกีดกันทางการค้าของสหภาพเมียนมาร์ เสถียรภาพของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ และนโยบายของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ พบว่า ผู้ประกอบการมองว่ากฎหมายส่งเสริมการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มาก” รองลงมาคือ กฎหมายในการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติในสหภาพเมียนมาร์ โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง” และอันดับสามคือ นโยบายของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์ โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง”

3. **ด้านสภาพเศรษฐกิจ** ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์ อัตราดอกเบี้ยและนโยบายการเงินของสหภาพเมียนมาร์ การใช้จ่ายของภาครัฐ นโยบายการว่างงาน อัตราแลกเปลี่ยน อัตราเงินเฟ้อ และสหภาพเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของ AEC พบว่า สหภาพเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของ AEC เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” รองลงมาคือ อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์ โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” และอันดับสาม คือ อัตราแลกเปลี่ยน โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง”

4. **ด้านสังคมและวัฒนธรรม** ปัจจัยภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม ประกอบด้วย จำนวนประชากรที่มีมาก ระดับการศึกษาของประชากรสหภาพเมียนมาร์ สภาพการเปลี่ยนแปลงของความเป็นอยู่และ Lifestyle อัตราการเพิ่มประชากร และความคุ้นเคยในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณีระหว่างพม่ากับไทย พบว่าความคุ้นเคยในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณี ระหว่างพม่ากับไทย เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” รองลงมา คือ จำนวนประชากรที่มีมาก โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” และอันดับสาม คือ อัตราการเพิ่มประชากร โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มาก”

5. **ด้านเทคโนโลยี** ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย มีโครงการก่อสร้างทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในประเทศ การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยและรวดเร็ว และมีภูมิประเทศที่ติดกับประเทศไทยเดินทางไปมาได้สะดวก พบว่า การมีโครงการก่อสร้างทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในประเทศ เป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด” รองลงมา คือ ภูมิประเทศที่ติดกับประเทศไทย เดินทางไปมาได้สะดวก โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มาก” และลำดับสาม คือ การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย และรวดเร็ว โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “ปานกลาง”

6. **ด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ** ปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ประกอบด้วย มีทรัพยากรทางธรรมชาติหลากหลายและมาก พบว่า ผู้ประกอบการมองว่าเป็นโอกาสในการลงทุนมากที่สุด โดยให้ระดับโอกาสในการลงทุนในระดับ “มากที่สุด”

7. **ด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่** ปัจจัยการแข่งขันในระดับอุตสาหกรรมด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาเยอะในอุตสาหกรรมพลังงาน อุปสรรคในการเข้ามาของกลุ่มรายใหม่มีไม่มาก และอุปสรรคในการเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์สามารถฝ่าฟันได้ง่าย พบว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าการเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์ยังคงฝ่าฟันได้ยาก ซึ่งส่งผลต่อโอกาสการลงทุน

8. ด้านการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม ปัจจัยภายนอกด้านการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม ประกอบด้วย คู่แข่งในอุตสาหกรรมพลังงานมีเป็นจำนวนมาก และคู่แข่งในอุตสาหกรรมมีขีดความสามารถสูงในการแข่งขัน พบว่า ผู้ประกอบการเห็นว่าคู่แข่งในอุตสาหกรรมยังคงมีไม่มากและขีดความสามารถในการแข่งขันของคู่แข่งยังคงมีไม่สูง ซึ่งส่งผลต่อโอกาสการลงทุน

9. ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้าหรือผู้รับบริการ ปัจจัยภายนอกด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้าหรือผู้รับบริการประกอบด้วย ลูกค้ามีอำนาจต่อรองสูงในอุตสาหกรรม ลูกค้าไม่ยึดติดกับผู้ขายแต่ละราย เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และลูกค้ามีผู้ขายให้เลือกหลายราย พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าอำนาจการต่อรองของลูกค้าหรือผู้รับบริการ ไม่ส่งผลต่อโอกาสในการลงทุน

10. ด้านสภาพแวดล้อมด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ประกอบด้วย ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) มีอำนาจต่อรองสูง และการพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ยังไม่มีอำนาจต่อรองสูง และ การพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์ยังไม่สูงมาก ส่งผลต่อโอกาสในการลงทุน

11. ด้านสภาพแวดล้อมด้านสินค้าทดแทน ปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมด้านสินค้าทดแทน ประกอบด้วย สินค้าทดแทนมีอิทธิพลในอุตสาหกรรม และสินค้าชนิดที่จะใช้ทดแทนพลังงานหายาก พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่า สินค้าชนิดที่จะใช้ทดแทนพลังงานหายาก และสินค้าทดแทนไม่มีอิทธิพลในอุตสาหกรรมมาก ส่งผลให้เกิดโอกาสในการลงทุน

12. ด้านสภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ ปัจจัยภายนอกด้านสภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ ประกอบด้วย การแทรกแซงของผู้มีอิทธิพลในอุตสาหกรรมมีมาก และธุรกิจไฟฟ้าในพม่ามีการแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลมาก พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่าสภาพแวดล้อมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับธุรกิจในเรื่องของการแทรกแซงของผู้มีอิทธิพล ไม่ส่งผลให้เกิดโอกาสในการลงทุน

อภิปรายผล

สภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี ส่งผลต่อโอกาสในการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ ทั้งนี้โครงสร้างทางเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์ขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมเป็นสำคัญ ทั้งนี้รัฐบาลมีนโยบายในการเปิดประเทศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศในภาคการผลิตต่างๆ ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตของพม่าเริ่มเติบโตขึ้นในทุกๆ ปีที่ผ่านมา ตัวเลขการส่งออกของพม่าที่เพิ่มขึ้นทุกปีแสดงให้เห็นถึงการค้ากับต่างประเทศที่สูงขึ้น ส่วนด้านกฎหมายพม่าได้มีการออกกฎหมายการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ ภายใต้กฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment Law) ของพม่า ซึ่งอยู่ในการควบคุมและดูแลของคณะกรรมการการลงทุนของพม่า (Myanmar Investment Commission - MIC) ซึ่งเป่าหมายของกฎหมายการลงทุนต่างประเทศ เพื่อให้การสนับสนุนและขยายการส่งออก การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้การลงทุนอย่างมาก สนับสนุนการลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ให้การสนับสนุนและให้การช่วยเหลือการผลิตและภาคบริการที่มีเงินลงทุนสูง และเปิดโอกาสให้กับการทำงานจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน BOI (2554)

สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของสหภาพเมียนมาร์ ส่งผลต่อโอกาสในการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ทั้งนี้สหภาพเมียนมาร์เป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ และมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าอย่างมาก โดยเฉพาะพลังน้ำ ถ่านหิน และก๊าซธรรมชาติ ประกอบกับ นับตั้งแต่ปลายปี 2531 เป็นต้นมา หลังจากที่รัฐบาลของสหภาพเมียนมาร์ ได้เปลี่ยนแปลงนโยบายการบริหารประเทศ จากระบบการวางแผนจากส่วนกลาง เป็นระบบเศรษฐกิจแบบเสรีมากขึ้น โดยดำเนินมาตรการสนับสนุนด้านการค้าเสรี และเปิดโอกาสให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนเพื่อส่งเสริมการส่งออกเพิ่มขึ้นจึงทำให้เป็นโอกาสในการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ส.พ.ช. (2541)

สภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมือง กฎหมาย เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี ก่อให้เกิดโอกาสในการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์เรียงลำดับค่าเฉลี่ยได้ดังนี้ ลำดับที่หนึ่งสภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย 3.82 ลำดับที่สองสภาพแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย 3.50 ลำดับที่สาม สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ย 2.19 และลำดับที่สี่ สภาพแวดล้อมด้านการเมืองและกฎหมาย มีค่าเฉลี่ย 1.47

สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของสหภาพเมียนมาร์ ก่อให้เกิดโอกาสในการลงทุนด้านธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์สูงมาก อยู่ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.21

สภาพการแข่งขันนอกภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน ได้จากผลของการศึกษาพบว่า พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดโอกาสในการลงทุนอันดับที่หนึ่งคือ การเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์ เป็นไปได้ยาก อันดับสอง คือสินค้าทดแทนมีอิทธิพลในอุตสาหกรรมน้อย อันดับที่สาม คือคู่แข่งในอุตสาหกรรมมีไม่มาก และคู่แข่งในอุตสาหกรรมยังมีขีดความสามารถไม่สูง และอันดับที่สี่การพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์มีไม่สูงนัก

ในการศึกษาในครั้งนี้อาจจะมีเหตุที่ส่งผลให้ผลการศึกษาดูแตกต่างออกไปบ้างอันเนื่องมาจาก

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นพนักงาน หรือผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะมีความเข้าใจ หรือขาดองค์ความรู้ในสภาพแวดล้อมมหภาคของสหภาพเมียนมาร์ หรือสภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมพลังงาน
2. ระยะเวลาในการเข้าดำเนินธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์ของบริษัทของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งอาจจะมีประสบการณ์ หรือมีความเข้าใจต่อสภาพแวดล้อมมหภาค หรือสภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมน้อย
3. ในแบบสอบถาม หัวข้อ “3.1 จำนวนประชากรที่มีมาก” ผู้ตอบแบบสอบถามไม่สามารถประมาณได้ว่าขนาดของจำนวนประชากรในสหภาพเมียนมาร์ที่มีมาก เทียบเคียงกับจำนวนเท่าใดถึงหมายความว่า เป็น จำนวนมาก
4. ในแบบสอบถาม หัวข้อ “3.2 ระดับการศึกษาของประชากรสหภาพเมียนมาร์” ผู้ตอบแบบสอบถามอาจไม่สามารถประมาณได้ว่า ระดับการศึกษา ที่ระดับเท่าใดถึงหมายถึง ระดับการศึกษาที่สูง และระดับการศึกษาเท่าใดถึงหมายถึง ระดับการศึกษาที่ต่ำ
5. สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้าหรือผู้ที่รับบริการ ไม่ปรากฏอำนาจการเจรจา เพราะลูกค้าคือรัฐบาล
6. สภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรม ด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบในประเทศไทย ซึ่งอาจทำให้ไม่เข้าใจในสภาวะการแข่งขันของผู้จำหน่ายวัตถุดิบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในครั้งนี้

1.1 สามารถศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในระดับมหภาค ของการลงทุนของสหภาพเมียนมาร์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการลงทุนในอุตสาหกรรมพลังงานของสหภาพเมียนมาร์ให้กับนักลงทุนได้ สามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการหรือนักลงทุนที่ต้องการไปลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ได้

1.2 สามารถศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของระดับการดำเนินงาน (Task Environment) ของการลงทุนในอุตสาหกรรมพลังงานของสหภาพเมียนมาร์ เพื่อให้ทราบถึงโอกาสในการลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 พม่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเฉพาะในด้านของกฎเกณฑ์และระเบียบสำหรับการค้าและการลงทุน รวมถึงการเดินทางอยู่พอสมควรดังนั้นการเข้าไปดำเนินการประกอบการค้าและการลงทุนในพม่าจึงควรรับทราบข้อมูลเบื้องต้นเพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาช่องทาง การค้าและการลงทุนในอนาคต

2.2 ควรทำการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์เพิ่มขึ้นจากเดิมเนื่องจากสหภาพเมียนมาร์ได้มีการออกกฎหมายสำหรับการลงทุนของชาวต่างชาติไว้พอสมควร ดังนี้

2.2.1 The Union of Myanmar Foreign Investment Law (November 1988) เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับนักลงทุนต่างชาติ มีหลักสำคัญในดึงดูดเม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศและการพัฒนาเศรษฐกิจ

2.2.2 The Myanmar Companies Act (1914) เป็นกฎหมายที่ใช้ดูแลบริษัท จำกัดและบริษัทมหาชนของพม่า

2.2.3 The Myanmar Companies Rules (1940) เป็นกฎหมายในการบังคับและควบคุมด้านหนี้สินของบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชน

2.2.4 The State-Owned Economic Enterprises Law (1989) เป็นกฏนิยามขอบเขตกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐวิสาหกิจและภาครัฐ

2.2.5 Myanmar Hotels and Tourism Law (1993) เพื่อส่งเสริมและพัฒนา
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม

2.2.6 The Myanmar Mines Law (1994) เป็นกฎหมายที่สัมพันธ์กับนโยบาย
ส่งเสริมการสำรวจและผลิตแร่ภายในประเทศ มีเนื้อหาหลักในการส่งเสริมการส่งออกแร่ที่ผลิตได้
ภายในประเทศ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการค้าส่งออก กระทรวงพาณิชย์ (2555) *คู่มือ การค้าและการลงทุน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร สำนักข่าวพาณิชย์ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก
- เกสร หอมขจร (2554) *ทฤษฎีการเงินระหว่างประเทศ* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชนงกรณ์ กุณทลบุตร (2553) *การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชุตีระ ระบอบ และคณะ (2553) *ระเบียบวิธีวิจัย* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- จิตติวรรณ ศรีเจริญ (2554) *ทฤษฎีและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ* พิมพ์ครั้งที่ 1 ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ธนาคารแห่งประเทศไทย (2556) CLMV REPORT: 2013 รายงานเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน ในคาบสมุทรอินโดจีน
- นัฏฐพร ปางปัญญากุลชัย (2545) *ปัจจัยสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปและปัจจัยการแข่งขันของอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าผ้าไหมและผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย* มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- นันทสารี สุขโต (2553) *การตลาดระดับโลก Global Marketing* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- บั้งอร สุวรรณกาญจกร (2542) “การนำเข้าและการส่งออกสินค้าทุนกับการพัฒนาประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พรพิมล ศรีโชติ (2551) *การต่างประเทศพม่า: ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านและชนกลุ่มน้อย* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร ศรีบูรณะคอมพิวเตอร์-การพิมพ์
- พิมพ์พิศา สังข์สุวรรณ (2555) *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจก่อสร้างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร* มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พูนสวัสดิ์ แก้วเกียรติสกุล (2555) *ศักยภาพของผู้ประกอบการไทยที่มีผลต่อความสำเร็จทางด้านการตลาดในอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พ.ศ.2558* มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย (2556) AEC Plus สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน 2556 จาก

<http://www.askkbank.com/>

ศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ วงศ์ (2556) *การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร*
จีพี ไซเบอร์พริ้นท์

สุเนตร ชุตินธรานนท์ (2557) *เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในพม่า* สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2557 จาก

<http://www.scbeic.com/>

ASIAN Development Bank (2012). *Myanmar Energy Sector Initial Assessment*. Mandaluyong City, Philippines.

Aye San Dar Myo. (2013). *Infrastructure of Yangon City Electricity Supply Board (YESB)*.
3rd July 2013.

Ministry of Electric Power. (2013). *Country Presentation of Myanmar, The Government of the Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Electric Power*. Tokyo, Japan
23th June 2013.

Myanmar Electric Power Enterprise. (2013). *Power System Development Scheme of MEPE*.
Naypitaw 2nd July 2013.

Myanmar Engineering Society (MES). (2013). *Opportunitys of Clean Energy Solutions in Myanmar and in the Region*. GEGG 3rd Forum Naypyitaw – Yangon, 20-22
November 2013.

Thomas L. Wheelen, J. David Hunger (2012). *Strategy Management Policy and Business Policy*
(13th Edition) Pearson Education, Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงาน

แบบสอบถามเรื่อง “ความคิดเห็นของนักลงทุนไทยในประเทศสหภาพเมียนมาร์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมพลังงาน” นี้เป็นส่วนหนึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด) สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมระดับมหภาคของการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ และ 2) เพื่อศึกษาสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการหาโอกาสหรืออุปสรรค เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการเข้ามาลงทุนของผู้ประกอบการคนไทยในสหภาพเมียนมาร์ต่อไป

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวกิ่งพร บัวทอง)

ผู้ศึกษา

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. สถานะของท่าน
 - เจ้าของกิจการ / ผู้ลงทุน / ผู้ถือหุ้น
 - ผู้บริหาร
 - พนักงาน / ผู้ปฏิบัติงาน
2. ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจของบริษัทของท่าน จนถึงปัจจุบัน
 - น้อยกว่า 5 ปี
 - 5 - 10 ปี
 - 11 - 15 ปี
 - 15 ปี ขึ้นไป
3. ทุนจดทะเบียนของบริษัทของท่าน
 - ไม่เกิน 1,000,000 บาท
 - 1,000,001 – 5,000,000 บาท
 - 5,000,001 – 10,000,000 บาท
 - มากกว่า 10,000,000 บาท
4. จำนวนพนักงานในบริษัทของท่าน
 - ไม่เกิน 10 คน
 - 11 – 30 คน
 - 31 – 50 คน
 - มากกว่า 50 คน
5. ระยะเวลาของบริษัทท่านที่เริ่มดำเนินการในสหภาพเมียนมาร์
 - น้อยกว่า 5 ปี
 - 5 - 10 ปี
 - 11 - 15 ปี
 - 15 ปี ขึ้นไป
6. วิธีการเข้าสู่ตลาดสหภาพเมียนมาร์ของบริษัทท่าน
 - การส่งออก สินค้า หรือบริการ สู่สหภาพเมียนมาร์ (Exporting to Host Country)
 - การทำธุรกิจระหว่างประเทศเฉพาะ โครงการ (Turnkey Project to Host Country)
 - การมอบใบอนุญาต (Licensing to Host Country Company)
 - การให้สัมปทาน (Franchising to Host Country Company)
 - การร่วมทุนระหว่างประเทศ (Joint Venture)
 - การลงทุนโดยบริษัทแม่ทั้งหมด (Wholly owned subsidiary)
 - การร่วมมือในรูปแบบสัญญาตัวแทนในการจำหน่าย (Agent/Distributor/Sales Representative agreement)

ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมในการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์

คำชี้แจง: รายการต่อไปนี้เป็นปัจจัยที่ท่านคาดว่าจะเป็โอกาส หรืออุปสรรคในการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์ จากการที่เป็นโอกาส / อุปสรรคในการลงทุน น้อยที่สุด (1), น้อย (2), ปานกลาง (3), มาก (4) และมากที่สุด (5) กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัย	ระดับ โอกาส					ระดับอุปสรรค				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1	สภาพแวดล้อมด้านการเมืองและกฎหมาย										
1.1	กฎหมายส่งเสริมการลงทุนในสหภาพเมียนมาร์										
1.2	กฎหมายในการจัดตั้งธุรกิจของต่างชาติในสหภาพเมียนมาร์										
1.3	กฎหมายภาษีอากรต่างๆ ในสหภาพเมียนมาร์										
1.4	กฎหมายแรงงาน ในสหภาพเมียนมาร์										
1.5	ข้อกีดกันทางการค้าของสหภาพเมียนมาร์										
1.6	เสถียรภาพของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์										
1.7	นโยบายของรัฐบาลสหภาพเมียนมาร์										
2	สภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ										
2.1	อัตราการเติบโตของเศรษฐกิจของสหภาพเมียนมาร์										
2.2	อัตราดอกเบี้ยและนโยบายการเงิน ของสหภาพเมียนมาร์										
2.3	ค่าใช้จ่ายของภาครัฐ										
2.4	นโยบายการว่างงาน										
2.5	อัตราแลกเปลี่ยน										
2.6	อัตราเงินเฟ้อ										
2.7	สหภาพเมียนมาร์เป็นส่วนหนึ่งของ AEC										

ข้อ	ปัจจัย	ระดับโอกาส					ระดับอุปสรรค				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
3	สภาพแวดล้อมด้านสังคมและวัฒนธรรม										
3.1	จำนวนประชากรที่มีมาก										
3.2	ระดับการศึกษาของประชากรสหภาพเมียนมาร์										
3.3	สภาพการเปลี่ยนแปลงของความเป็นอยู่ และ Lifestyle										
3.4	อัตราการเพิ่มประชากร										
3.5	ความคุ้นเคยในเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณี ระหว่างพม่ากับไทย										
4	สภาพแวดล้อมด้านเทคโนโลยี										
4.1	มีโครงการก่อสร้างทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ในประเทศ										
4.2	การติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย และรวดเร็ว										
4.3	มีภูมิประเทศที่ติดกับประเทศไทย เดินทาง ไปมา ได้สะดวก										
5	สภาพแวดล้อมด้านสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ										
5.1	มีทรัพยากรทางธรรมชาติหลากหลาย และมาก										

ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมของอุตสาหกรรมพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

คำชี้แจง: รายการต่อไปนี้เป็นปัจจัยที่ท่านคาดว่าจะเป็โอกาสในการลงทุนในธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์ จากการที่เป็นโอกาสในการลงทุน โดยท่านเห็นด้วย น้อยที่สุด, น้อย, ปานกลาง, มาก และมากที่สุด กรุณาทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัย	ระดับของความคิดเห็น				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1	สภาพแวดล้อมด้านการเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหม่					
1.1	ผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาเยอะในอุตสาหกรรมพลังงาน					
1.2	อุปสรรคในการเข้ามาของกลุ่มรายใหม่มีไม่มาก					
1.3	อุปสรรคในการเข้ามาทำธุรกิจในสหภาพเมียนมาร์สามารถฝ่าฟันได้ง่าย					

ข้อ	ปัจจัย	ระดับของความคิดเห็น				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
2	สภาพแวดล้อมด้านการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเดียวกันที่มีอยู่เดิม					
2.1	คู่แข่งในอุตสาหกรรมพลังงานมีเป็นจำนวนมาก					
2.2	คู่แข่งในอุตสาหกรรมมีขีดความสามารถสูงในการแข่งขัน					
3	สภาพแวดล้อมภายนอกด้านอำนาจต่อรองของลูกค้าหรือผู้รับบริการ					
3.1	ลูกค้ามีอำนาจต่อรองสูงในอุตสาหกรรม					
3.2	ลูกค้าไม่ยึดติดกับผู้ขายแต่ละราย เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา					
3.3	ลูกค้ามีผู้ขายให้เลือกหลายราย					
4	สภาพแวดล้อมด้านผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers)					
4.1	ผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) มีอำนาจต่อรองสูง					
4.2	การพึ่งพาผู้จำหน่ายวัตถุดิบ (Suppliers) ในสหภาพเมียนมาร์มีสูง					
5	สภาพแวดล้อมด้านสินค้าทดแทน					
5.1	สินค้าทดแทนมีอิทธิพลในอุตสาหกรรม					
5.2	สินค้าชนิดที่จะใช้ทดแทนพลังงานไฟฟ้าหายาก					
6	สภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในธุรกิจ					
6.1	การแทรกแซงของผู้มีอิทธิพลในอุตสาหกรรมมีมาก					
6.2	ธุรกิจไฟฟ้าในพม่ามีการแทรกแซงจากผู้มีอิทธิพลมาก					

โปรดใช้พื้นที่ด้านล่างนี้เพื่อให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับโอกาส หรืออุปสรรคในการลงทุนธุรกิจพลังงานในสหภาพเมียนมาร์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

-ขอขอบพระคุณอย่างสูงในการให้ความร่วมมือ-

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวกึ่งพร บัวทอง
วัน เดือน ปีเกิด	19 พฤศจิกายน 2530
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พ.ศ. 2554
ตำแหน่ง	พนักงานธนกิจ ระดับ 3
สถานที่ทำงาน	ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาท่าชนะ ตำบลท่าชนะ อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

